



Република Србија  
АПЕЛАЦИОНИ СУД  
У БЕОГРАДУ  
Одељење за ратне  
злочине  
Кж1 По2 5/15  
27.03.2018. године  
Београд

344/145

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 27. МАРТА  
2018. ГОДИНЕ**

**Председник већа-судија Синиша Важић:** Можемо да почнемо, добро јутро свима, да видимо ко је приступио.

За Тужилаштво за ратне злочине Милан Петровић, пуномоћник оштећених Марица Кљајић, Богдановић Дамир, ту сте добро, Томислав Гаврић да није случајно дошао, тешко али не верујем, да, Ворђе Шевић, ту сте, Зоран Алић,

**Адвокат Јасмина Кузовић:** Судија, ја сам само хтела да вам кажем да је Зоран Алић мене јутрос звао, да је добио грип, једва је говорио, он је и јуче био болестан међутим данас стварно није могао да дође, извинио се.

**Председник већа – судија Синиша Важић:** Добро, добро, хвала. Зоран Ђурђевић је овде у реду, Драгана Ђекић је овде, браниоци Александар Милосављевић, Милан Бирман, Синиша Симић, Јасмина Кузовић, Бобић Светлана, Горан Нинић, да ли сам неког прескочио, нисам никога прескочио. Ставите овако. Утврђује се да су на данашњи претрес приступили, да ли сте констатовали ово све да није приступио окривљени Алић Зоран за кога његов браћулац Јасминка Кузовић изјављује да је добио грип и да је јутрос телефоном јавио како не може приступити на претрес. Добро. Наставља се са доказним поступком. Тужиоче ви и даље остаје код тога да се чита цео записник.

**Тужилац за ратне злочине Милан Петровић:** Да.

**Председник већа – судија Синиша Важић:** Добро, наставља се са читањем записника, прочитаће се записник са главног претреса од 25. априла 2012. године, ја ћу опет прескакати овај уводни део који је свима познат и није од значаја да тако кажем. Зар ја тај нисам читао, то је тај проблем што имамо, од 17.10.2012. године, само мало да видим. Већ сам и заборавио, знате шта толико има тих регистратора, читам их превише и онда заборавим, ево га ту је, у реду, извишите. Записник од 17.10.2012. године. Констатује се да је јавност и даље искључена.

321/146

У уводном делу се говори о томе где су тражили да се искључи јавност из неких делова, што није од значаја за ово што је, испитаће се заштићени сведок "Бета", председник већа испитивање ће се обавити за сада из посебне просторије, неће бити прикривен лик и звук значи заштита слике и тона неће бити активирана, па ћемо да видимо даље како биде текло, ако буде имала намеру да изађе, ако жели да изађе зашто да не, ми ћемо јој то омогућити али отом потом, добар дан, е сада мораћете да упалите микрофон, ја читам како све пише, претпостављам да нас чујете ми вас не чујемо ништа и сада говори са унаљеним микрофоном. Заштићени сведок одговара да је чује, добро, стављају се слушалице, добија упозорења каже председник већа стали смо код вашег испитивања, испитивао вас је прво тужилац, па су онда браниоци постављали питања и стали смо код окривљених, сада ћемо да наставимо тамо где смо стали прошли пут, а то значи да постављају питања окривљени, то је значи фаза која се зове унакрсно испитивање јел у реду, "Бета": "Да", да ли можемо да наставимо "Бета": "Може", председник већа да ли има пеко од окривљених који би желео да постави питања, Алићу изволите, ви ако се уморите или ако сте потресени у сваком случају кажите нам да направимо паузу као и прошли пут. Добро, "Бета" јел у реду, јесте, Алић: "Добар дан још једном поштовани председниче већа, сада се он обраћа, добро да кренемо од истраге каже Алић јел ми овде неке ствари нису јасне, госпођо "Бета" реците ми да ли сте ви исти дан заробљени када су и ови остали ваши из Скочића "Да", ја се извињавам господине судија ништа не чујем, добро, па се сада опет договарају око слушалица и како да се чују, ја бих вас питао овако да ли можете да ми опишете ајде прво овако, које то време можете да ми опишете које време је било то годишње доба када се то десило и када сте заробљени у селу Скочић, који месец, датум година које је било када сте заробљени у селу Скочић, "Бета": "Ја мислим да је било 1992. година је била али месец не сећам се", а да ли можете да кажете какво је време било тада, када је та војска дошла код вас у Скочић, киша је била, реците ми киша, а реците ми да ли је био мрак, дан, јутро, то је мислим било четири или пет сати навече, навече, значи киша је падала јел тако да, сада ми реците рекли сте да када сте били овде 25 априла да остајете при томе што сте тада дали пред истражим судијом, ви сте овде изјавили да сте се, овако ћу вам цитирати увек смо се око пет или шест сати навече скривали са фамилијом у неку кућу, да, можете ли ми објаснити од кога сте се ви то скривали претходно, значи прије него што је дошла та јединица од које сте се ви скривали, од рата од војске, које војске, овај је израз на немачком пеки "uba haupt" то је био рат, "Немој ми молим те на немачком, причај на српском", председник већа: "Алићу полако, Алићу ако не разумете питаћемо је да преведе", изволите и немојте на ти да причате са сведоком, обраћајте се пристojно, персирајте као што ми персирамо вама, тако персирајте и ви сведоку и одговара "Бета", он је питао, да он је питао од кога смо се сакрили, ми смо се сакрили од војске јер је то био рат, Алић: "А реците ми пошто сте ви изјавили да сте се свако вече сакривали, ви сте рекли, овде сте навели код истражног судије да сте се свако вече сакривали са фамилијом у неку кућу тамо да не наводим коју, је ли тако, "Да" и ви сте рекли да је прошао камион четника, пун камион четника, "Да", и отишао је горе према цамији па бих вас ја питао овако, видим по вашем исказу да сте имали 13 година, по чему сте ви закључили да су то четници "Молим", по чему сте закључили да су то четници, "Када сам са вама била", када сте са нама били, "Да", а ви сте рекли да је прошао пун камион, видела сам четници са пуним камионом прошли су, да па ви сте четници, Алић драго ми је, "Ја нисам одмах знала ко је и шта је, ми смо знали да је војска, али када смо ми са вама толико времена били знали смо ко је,

зато сам рекла четници”, Алић: “Добро, а молим вас можете ли ми рећи овако тачно, где сте ви заробљени”. “Бета” “У Скочићу, мислим у Скочићу да да у Скочићу”, Алић: “Да ли можете ми рећи у којој сте кући заробљени, у Хамдијину кућу, у хамдијину кућу да испред дворишта доле, а реците ми ваша родица “Гама” је изјавила да сте ви заробљени Рамина кућа, је ли постојао какви Рамо, Рамић, Рамо тако нешто, “Не саћам се, ја не знам да ли има неког Рама тамо али ја знам у Хамдијина кућа, она је рекла да сте заробљени у Раминој кући па сте одведени у Хамдијину кућу, не знам где сте ви њу заробили али ја сам са тетком са Неном била, е па ја се госпођо или госпођице извињавам, сво ја могу да предочим председнику већа да је госпођица изјавила да сте били сво време са њом “Бета”: “Не у Хамдијину кућу смо били сви”, Алић: “Не да сте били и у овом Рибић, не Рибић Рамић кући”, “Бета”: “Рибић да, Алић: “Не, не, Рибић Рамић немојте тако”, “Бета”: “Не Рибић Хамдија се зове тачно”, Алић: “Добро ајде када ви кажете и само мало само моменат, рекли сте да сте ви управо да ли можете да објасните када је та војска дошла код вас у ту кућу ајде у Хамдијину, где сте се ви сакрили где сте ви отишли, шта се десило”, “Бета”: “Ми када смо били у Хамдијиној”, Алић: “Не морате све набрајати, само ви ево ви лично”, “Бета”: “Ја сам била прво кући када је тај камион пошао, моја Нена моја тетка, тетка једна и брат, они су већ ту били у ту кућу, отишли су, а ја сам остала још горе у кућу напу код Нене у кућу, ја и ђедо и тетка, чекали смо па њих и када они још нису били готови, ондак сам ја видела како тај камион иде горе за Скочић, ондак сам ја отишла доле, да су они отишли горе и ја како сам пошла са неком шумом сам доле у Хамдијину кућу почела, и ондак смо чули, чула сам како се џамија срушила, како је било јако и ондак сам трчала доле, док сам трчала доле ондак сам била ту и у ову кућу Хамдијину, што је он почео правити, ту је била Нена и брат и мој и тетка и остали други и ондак смо ми, ми ту смо, ми се ту сакрили сви, имали смо сви панику и није прошло не знам колико не сећам се тачно ондак је ђедо исто дошао и у то време ви сте исто са камионом дошли у двориште”. Алић: “Извини само молим те, извињавам се госпођо Бета неморате помињати то, знам да вам је болно, вашу породицу, ја питам о вашем за вас само, за вас да нема проблема, е сада реците ми где сте ви отишли тада, значи када је та војска упала, ви сте тада дали исказ да сте отишли где, где сте се сакрили”, “Бета”: “Отишли смо на спрат горе, ја са тетком и Неном”, Алић: “Неморате ми набрајати, ја питам за вас”, “Бета”: “Отишла сам горе и сакрили смо се у неки шпајз, ондак сте ви дошли са митрезима”, Алић: “Ко, јел један, пет, десет, колико је људи било”, “Бета”: “Не знам колико, нисам бројала, али вас је пуно било”, Алић: “Е дозволите молим вас, ви сте изјавили пред истражним судијом да сте се сакрили нормално у тај шпајз и да је дошао један са митраљезом, тако сте ви рекли, да вас је извео сва папоље и да вам је рекао да морате да изађете вапи и онда сте навели како је била гужва, паника и да не набрајам, Председник већа: “Добро и шта је сад, шта је питање, шта предочавате, Алић: “Дозволите само председниче већа је ли тако било, је ли дошао један човек”, Председник већа: “Она је испричала”, “Бета”: “Није само један горе дошао, ви сте горе били, а један је нас из шпајза са митраљезом извео вапи а ви сте више горе били па собама сте отишли и тражили сте, а доле су били што сте чекали или који су већ били доле исто, који нису сви горе побегли, већ сте почели тући и убити. Алић: “У реду госпођице Бета, ја само питам, “Бета”: “У реду”, Алић: “Ја само питам за вас, које вас, јел сте ви, ви сте сами дали изјаву да је дошао један са”, Председник већа: “Алићу, Алићу”, прекинућу вас, када предочавате тачно предочите са записника, пошто видим да познајете шта је то ко рекао, врло добро знате, онда наћи ћете лако то и онда прочитајте шта предочавате и да предочимо тачно шта је

рекла, а не ви сте рекли, сада где то нише Алићу”, Алић: “Добро, ево само моменат”, Председник већа: “То када се предочава да се предочи са транскрипта”, Алић: “Ево овако да не помињем, да не помињем ко је био све у шпајзу због ње, ми смо ево овако ваше речи”, Председник већа: “Које, где читате, а шта читате”, Алић: “Значи читам код истражног судије страна два, Председник већа: “Добро, ја нисам био ту, то није моја реч, онда је то био истражни судија, добро”, Алић: “Ја причам о истрази, ево овако, ви сте рекли госпођо “Бета” овако извињавам се само моменат, ви и ваши сакрили сте сте у шпајз “Ми смо као једна шпајз, ту смо били сакривени смо и ондак, значи читам како сте ви причали, и ондак је један ушао унутра и са митраљезом и на нас је каже морате вап изаћи, тако да је била вани гужва, сви су нас скупили и само тако смо сви изашли вани, то је ваша реч значи код истражног судије страна два”, Председник већа: “Ја то нисам нашао на страни два”, Зоран Алић: “Ево дозволићу вам ја”, председник већа: “Хајде дозволите ми, не знам одакле читате стварно, ја покушавам да нађем, немојте да ми доносите, кажите који став, ја уопште не знам, ја ево имам страну два испред мене, ту при дну, при дну доле, како почиње реченица”, Алић: “Почиње прво значи истражни судија каже, само полако, онда наставља ту да описује шта се дешава, значи заштитни сведок Бета, извишите хвала, они су ушли у ту кућу са оружјем и онда су се пеки доле били, доле су тражили, неки горе и онда ја и моја баба и моја тетка која је она убијена сада и моја баба, баба моја, ми смо као један шпајз, ту смо били сакривени само”, Председник већа: “Нашао сам и шта ви предочавате”, Алић: “Е сада ја вас питам госпођице Бета или госпођо, да ли је један ви сте рекли значи да вас је један са митраљезом, вас и вашу ту баку и тетку све истерао напоље је ли тако, сада ја не питам шта се даље дешава, ја питам у вези вас, онда сте рекли кажете киша је падала, било је јако лоше време је ли тако”, “Бета”: “Да, они су бацали ти четници, они су бацали ту вода, бара је била и то је било крви”, Алић: “Е сада ми овде пије јасно госпођице Бета зато сам вас ја питао, да ли сте ви исти дан заробљени када и ови остали, значи када и ваша тетка и госпођа, Председник већа: “То је одговорила, то је прво питање било, хајдемо даље”, Алић: “И ви остајете при томе да је киша падала и да је било блато” “Бета”: “Остајем”, Алић: “Остајете, свака част, е није ми јасно сада код вас, како пише код вас дете од 13 година, богами овако само моменат извињавам се, ви помињете да је, е извињавам се само мало, само ми реците, пошто помињете да су ту срби били близу вас, да ли ми можете рећи колико су те куће српске биле од вас од те Хамдијине куће”, “Бета”: “Одмах друга кућа комшијска”, Алић: “Друга кућа”, “Бета”: “Да, прва кућа је била српска, Крсто се звао и Бобан и одмах дође Хамдијина кућа”, Председник већа: “Јел то била прва кућа сада фактички или друга од улице”, “Бета”: “Не, не, него поред Хамдијине куће се налази Крстова или Бобанова кућа, то или, не прво дође Крстова, онда Хамдијина тако горе иде наша кућа”, Председник већа: “Добро значи једна поред друге куће су фактички граниче се”, “Бета”: “Да”, Алић: “Разумео сам шта је рекла од главног пута када иде према Скочићу”, Председник већа: “Добро”, Алић: “Сада ми госпођо овако реците, сада ће мало овде да буде незгодно, али ви сте рекли овде да сте у Скочићу били силовани, јел тако”, “Бета”: “Да”, Алић: “Сада ћу да вам кажем како сте навели, њих је било можда 5 или 6, јел остајете при томе”, “Бета”: “Да”, Председник већа: “Добро, како то питате, њих је било можда 5 – 6, шта питате сад њих није ми јасно ово, шта да су је силовали 5 или 6 или пита”, Алић: “Она је изјавила да је њих 5 – 6 силовало”, Председник већа: “У Скочићу”, “Бета”: “Не”, Председник већа: “Не можете тако да питате Алићу, не можете тако, то је доводите у заблуду са питањима, не може тако, дајте питајте нормално”, Алић: “Поштовани председниче већа нешто када је

у питању ви све мени не може може, у реду, ајде извињавам се”, Председник већа: “Па ја сам вас пустио, ви имате право на унакрсно испитивање, ја не могу да вам, али немојте тако да питате, него питајте нормално, је ли то 5, 6 каже да, ја не знам, мени пије јасно сад на пример шта сте питали ви и шта је она одговорила, хајде”, Алић: “Пишта”, Председник већа: “Морате да питате”, Алић: “Колико вас је силовало јесте ли ви уопште силовани у Скочићу”, “Бета”: “Јесам”, Алић: “Јесте”, “Бета”: “И у Хамдијину стару кућу сте ме одвели горе”, Зоран Алић: “Добро, добро у реду”, Председник већа: “Пишта, следеће питање, колико је њих силовало у Скочићу”, Алић: “Да ви сте навели овде колико их је било можете ми речи”, “Бета”: “Ти си био”, Алић: “Да”, “Бета”: “Богдан је био”, Алић: “Да”, “Бета”: “И још су њих били не знам ко је још био, а знам да је био још овај што муца не знам му име Гавро”, Алић: “Знасте шта поштовани председниче већа морам се вама на ви да обраћам, значи не можете некога да вређате да муца, можете да кажете да неправилно говори, а да му ца не можете тако да говорите госпођице Бета, е то је се значи тако десило тамо у реду, ви сте рекли да ваша тетка, сада ја пошто сте јој ви навели име, али ја не смем, рећи ћу име “Алфа” живи са једним злочинцем како сте ви дошли до закључка да је тај човек злочинац, или је он нешто учинио, ви знате на кога мислим на госпођу “Алфу” то је ваша тетка, је ли тако јесте ли ме разумели, “Бета”: “Да”, Алић: “И ви кажете онда само моменат што она сада живи са једним злочинцем, е сада ме интересује до којег сте ви закључка дошли да је он злочинац, “Бета”: “Зато што је ратовао, што је био у рату и он је био исто у акцијама и он је убивао”, Алић: “И он је убијао, аха, јесте ли сигурни у то”, “Бета”: “Нисам видела”, Алић: “Добро, е сада госпођице Бета ајде ја ћу скратити да не будем најпааметнији у овој судници, интересује ме помињали сте неки балкон, нешто шта ја знам у истрази а помињали сте и прошли пут да сте били на неком балкону немам појма, па да ли можете да објасните на каквом сте балкону били, шта сте радили на балкону”, “Бета”: “Мисиш у Малешине јел”, Алић: “О Малешинићу о Малешинићу причамо”, “Бета”: “Ја на балкон сам била и видела сам како је тај камион прошао са мртвацама, ви сте ви у акцији били, ту је била ја мислим само ја, Зорица смо били на балкон, ова била је ту није Драгана, она друга Славица, остала је са нама да пази на нас а ви сте сви у акцији били и ми смо на балкону били, сунце је било, били смо сели смо на балкону и тај камион је прошао са мртвацама пун је био”, Алић: “Е само ме једно интересује реците ми тај камион што сте га, што сте ви видели, сада ћу ја вам дочарати колико ви, сада се извињавам што морам тако рећи, колико сте ви лажов мала, пошто ви мене називате ратним злочинцем, ја ћу вама рећи да сте лажов”, “Бета”: “Како сам вас позвала”, Алић: “Ратни зликовац”, “Бета”: “И јеси”, Алић: “Пије па вашем него па суду да то одлучи, реците ми у тај камион што сте видели шта још има, да ли је то био камион, онај који сте ви заробљени наш камион”, “Бета”: “Није тај камион био”, Алић: “Можете ли да опишете какав је камион био, који је камион био, да ли сте”, “Бета”: “Камион је био жути, што возају шљунак, онај велики жути шљунак што носају”, Алић: “Велики жути”, “Бета”: “Да”, Алић: “Е добро, сада ћу да ва питам још нешто, рекли сте опет овде причамо о Малешинићу у истрази и када сте били скоро овде, значи ви сте толико лажи изнели о нама”, Председник већа: “Само питања Алићу”, Алић: “Идем, идем на питања”, Председник већа: “Да, да”, Алић: “Па ми није јасно, да ми објанисте, навели сте овде да сте толико били тучени и малтертирани и тако даље да нисте смели нигде да мрднете, па ме интересује како вас је неко послао у 11, 12 сати по воденицу да ви сами идете по Малешинићу да шетате, а нон стоп сте”, Председник већа: “Коју сад воденицу, кога је послао по воденицу”, Алић: “На страни број 5 из истраге

поштовани председниче већа”, Председник већа: “Добро, па да шта ту питате”, Алић: “То је било значи, причала је о камиону, она је рекла шта је рекла о камиону, шта је видела на камиону”, Председник већа: “Добро”, Алић: “Е сада она прича да је то било 11 сати можда ноћу, 10 или 11 сати ноћу, они су мене послали да пређем преко тог пута да тражим од једног човека воденицу за кафу”, Председник већа: “Е тако питајте, тако питајте”, Алић: “Е па ја хоћу да предочим значи то, е сада ми није јасно, нон стоп прича, малтретирана, тучена, није смела нигде да мрдне, па како сте госпођо ви отишли код неког не знам ни ја у 10 или 11 сати значи да тражите воденицу, која је то логика не знам можете ли ми објаснити”, “Бета”: “То је било одмах преко пута те куће што смо ту живели у Малешиху, што сам ту сама била прско пута је била та кућа, што је тај човек са женом живео и ви сте мене послали код њега, то је био онај дан када сам видела тај камион, тај ноћ ви сте мене послали да идем по воденицу да донесем и увек када је нешто требало ви сте нас послали тамо и увек су ту били”, Алић: “Добро, а извини прескочио сам само једно да вас питам, тај камион што сте ви видели после вашег доласка у Малеших, после колико временски, колико је временски прошло када се тај камион сутрадан или када сте га видели, тај камион са”, “Бета”: “Још једном слабо сам вас чула”, Алић: “Тај камион што сте ви видели са балкона да је био овај Шева на њему, колико је временски када сте заробљени и када сте дошли у Малеших јесте ли то видели сутрадан или после два дана или кад сте видели”, “Бета”: “Не сећам се, не могу да кажем”, Алић: “Па можете отприлике”, “Бета”: “Није дуго времена прошло, али није било ни после два дана”, Алић: “Није било после дан, два”, “Бета”: “Не”, Алић: “Добро, баш ми је драго, е сада овако морам поставити ово питање, јесте ли ви пре рата ишли у школу”, “Бета”: “Пре рата у школу писам била”, Алић: “Нисте били, па питам зато што поштовани председник већа ми није дозволио да вашу тетку питам пошто сте ви овде причали у истрази на страни 5 поштовани председниче већа да сте ишли са тетком да просите, тј она је просила у Лозницу а вас је водила”, “Бета”: “Да”, Алић: “Је ли тако, јесте ли разумели шта сам вас питао”, “Бета”: “Да”, Алић: “Јесте ли ишли са тетком да просите у Лозницу”, “Бета”: “Јесам”, Алић: “Она вас је водила”, “Бета”: “Да”, Алић: “Да и ви сте рекли да је после неког извесног времена неки човек дошао у ту јединицу из Лознице, па да ли се можете сетити после колико времена је тај човек после вашег доласка у Малеших дошао”, Председник већа: “А за кога питате, за ког човека из Лознице”, Алић: “Па она није навела име, само је навела”, Председник већа: “Да ли се сећате неког човека”, “Бета”: “Не знам, не знам како се зове”, Председник већа: “Који је дошао из Лознице и који је дошао после извесног времена у Малеших”, “Бета”: “Знам, не знам како се зове”, Председник већа: “Па кога, не знате како се зове”, Алић: “Не зна како се зове, добро, е сада ми није јасно да ли сте ви толико интелигентни са 13 година ако јесте баш ми је драго, да сте ви запамтили неке жене број телефона, адресу а немате ни дана школе, на жалост што морам да кажем извињавам се поштовани председниче већа, можете ме и казнити, ви не знате часно ни да причате српски језик, разумем ромски да причате, али српски да слабо причате, па бар овима што пише овде, па ми није јасно ево сада ћу ја рећи да вам само предочим на страни председниче већа број 6 да не читам све, ту је дошао наводно неки човек из Лознице коме сте ви, он вас је питао да ли имате неког у Лозници, па сте му ви дали број телефона, име и презиме”, “Бета”: “Да”, Алић: “Е сада да ли ми можете одговорити прије колико времена сте ви, значи то је било прије рата када сте ви ишли да просите јел тако, када је тетка ишла да проси јел тако”, “Бета”: “Да”, Алић: “Боже мили и ви сте запамтили број телефона, име и презиме”, Председник већа: “Алићу шта

је проблем Алићу”, Алић: “Па проблем је”, Председник већа: “Шта је вама проблем”, Алић: “Поштовани председниче већа није ми јасно, пазите значи она је имала 13 година имала је 92 године, рат је почео 91, значи то може да се деси да је 80 и неке године, да је она са девет година запамтила име, презиме број телефона и адресу”, Председник већа: “А да ли ви можете само да постављате питања”, Алић: “Па ево поставио сам јој питање”, Председник већа: “Алићу слушајте ме”, Алић: “И она ми је одговорила”, Председник већа: “Алићу слушајте ме сад, слушајте ме да постављате питање, само да постављате питања”, Алић: “Ево постављам”, Председник већа: “Без икаквих коментара, примедби или неких запажања, то ћемо на крају. Алић: “Добро”. Председник већа: “То је увредљиво све што Ви радите, то је увредљиво. Сад за заштићеног сведока. Алић: “Да, а за нас није.” Председник већа: “Увредљиво је то што Ви радите, те примедбе о интелигенцији и тако то. То је све увредљиво. Ја сам Вас пустио, али ви претерујете. То не можете да радите више. Ја ћу Вам одузети реч. Сад наставите да постављате питања.” Алић: “У реду.” Председник већа: “Ако можете да се уздржите од коментара, било би добро, а ако не онда ћете Ви ићи на место и сешћете и више нећете имати право да постављате питања.” Алић: “Јел могу да Вам се обратим?” Председник већа: “Наравно. Па ми причамо, паравно да можете.” Алић: “Е, Ви сте мени прошли пут тако рекли када сам за “Бету”, пардон, за “Алфу”.. Ви сте мени рекли после ћемо о томе, Алићу и то је после, нисте ми дали реч. Дали сте ми само на крају реч због оне слике. Значи, свој транскрипт, рекли сте ми после ћемо о томе Алићу, али ми нисте дозволили. Из којих разлога, не знам, али није битно. Ја сам Вам рекао да имам примедбу и на Вас када дође заштићени сведок, али о томе ћемо после. Е, сад, госпођо “Бета”, ја бих Вас питао, док сте били у Малишићу да ли је снег падао?” “Бета”: “Није.” Алић: “Молим?” “Бета”: “Не сећам се, није падао.” Каже Алић: “Аха.” “Бета”: “Не.” Алић: “Није, а знате што Вас питам? Сад ћу Вам рећи. Ви сте рекли овде да Вас је неки старији човек, не знам, узео за руку и одвео ме у другу кућу горе на брдо. Била је једна кућа мала, био је снег вани. То је Ваша изјава, није моја.” Председник већа: “Где је то? Одакле то сад предочавате?” Алић: “Шест” Председник већа: “Шест? Добро.” Алић: “Страница 6.” Председник већа: “И где? Шта? Шест шта, питам је, који пасус?” Алић: “Па то је све њено, све њене речи, значи, не могу да Вам објасним, нише само број шест доле, страна шест.” Председник већа: “Јел то у првом пасусу или другом?” Алић: “ У другом, доле при крају. То је можда тамо, има нешто набраја, паћи ћете баш упечатљиво. Био је снег вани.” Председник већа: “Нећу да налазим, нађите Ви. Ја то не могу да нађем.” Алић: “Па ја сам нашао.” Председник већа: “Где сте напли? То нема на страни 6.” Алић: “На страни 6, поштовани председниче већа. Ево, крепућу овако. То је било можда један-два сата тако у ту кућу. Јој како ћу ово прочитати. Ја сам га молила само мало да ме пусти. Не знам на кога је мислила. Да се мало одморим, каже, сад ћеш се одморити, узео ме за руку и одвео ме у другу кућу горе на брдо. Била је једна мала кућа, био је снег вани. Морала сам све своје хаљине да скинем. Значи, доста, даље да не читам, јесте Ви нашли?” Председник већа: “Не.” Заштићени сведок “Бета”: “Није био снег, знам на шта мисли.” Председник већа: “Не, ја то нисам нашао, не, не, не, само да видимо прво одакле чита. Дајте ми да видим одакле читате, да видим ту страну 6 из истраге, јел тако?” Алић: “Из истраге.” Председник већа: “Дајте да видим одакле, где је то. Ево ја не могу да нађем. Никакав проблем, покажите ми сад. Где је ово, па то није други пасус, Ви сте ми рекли други, то је први пасус.” Алић: “Па да.” Председник већа: “Па није доњи, где сте то нашли? Е, овако, то је сада и чита Вам Алић: “То је можда било два сата тако ту у кућу, ја сам га

351/146

молила само да ме пусти да се мало одморим, каже сад ћеш да се одмориш, узео ме за руку и одвео ме у другу кућу на брдо. Била је једна мала кућа, био је снег вапи. Морала сам све своје хаљине да скинем када смо дошли горе и рекао ми је прво путем, кад смо кренули, то је због тога хоћеш да нас издаш, за то писмо које ми је говорио. Кад смо дошли он је мене тукао и када сам дошла горе тако сам путем морала све да скинем гола, кроз гола и па веранду ме је ставио да седим.” Алић: “Али поштовани председничке већа, нисам ја њу питао ко је водио, него сам је питао да ли је то било, јел снег био. Ја сам њу само то питао.” Председник већа: “Прво, да ли је тај догађај из Малешиха. Ви сте питали за Малеших, јел тако?” Алић: “За Малеших.” Председник већа: “Добро, изволите.” Алић: “Али Ви кажете госпођице “Бета” да знате на шта мислим, па ми реците на шта мислите, на шта?” “Бета”: “То ме је Трчко тај дап посио.” Алић: “Ја се извињавам, не питам Вас ко Вас је носио него сам Вас само питао да ли је био снег.” “Бета”: “Не, није био снег, хладно је било, писам рекла снег, не сећам се да сам то рекла.” Алић: “Богами, Ви се нешто не сећате.” Председник већа: “Вама је предочено оно што пише у транскрипту, што сте изјавили, ето то је то. Ништа, значи није био снег.” “Бета”: “Није.” Председник већа: “Добро.” Алић: “Све док госпођица “Бета” или госпођа, како оћете, није ми јасно, ја не знам да ли је један тај вештак или не знам како човека да назовем, Ваше исказе о том неком момку који је глумонем испричао неке детаље, па сам ја, поштовани председничке већа, само да нађем, Ви сте изјавили да је Вама тај момак испричао све, да је нашао тамо неког прикљаног, не знам, и да је молио тај господин што је био прикљан да га то дете убије и Вама, мали Вам је тај рекао да он није имао срце да пуца у њега, тако сте Ви дали изјаву пред истражним судијом 2010. Можете ми то објаснити?” Председник већа: “Шта питате? Које је питање?” Алић: “Питање је да ли је тај мали Вама рекао да није могао да га убије или га је убио?” “Бета”: “Убио га је.” Председник већа: “Добро, то је разлика. Ви сте на претходном главном претесу рекли мало другачије, због тога Вам то сад предочава Алић. Прво сте рекли да га није убио, после сте рекли на претресу, кад сте били овде у суду у оној другој судници, рекли сте да га је убио, а сада ето то је та разлика у исказу. То Вам значи предочава. Значи, убио га је.” “Бета”: “Да.” Алић: “А то Вам је он рекао, тај мали Вам је рекао да га је убио?” “Бета”: “Да, њему је било много жао, а рекао је да га је убио.” Алић: “Нажалост, немам овде никог глумонемог да видим да ли би ти могла да растумачиш шта се све овде испричало, али није битно. Идемо даље. Реците ми овако, пошто сте Ви овде навели да је нека друга војска долазила итд. Да ли ми можете рећи да ли је та војска коју сте Ви виђали, сем нас, да ли су имали исте униформе као и ми? Ако можете, ако не можете немојте.” “Бета”: “Поновите још једном.” Алић: “Пар пута сте у истражи понављали и прошли пут, када сте били овде, да сте виђали и другу војску, значи, која није припадала нашој јединици. Сад ме интересује да ли је та војска коју сте Ви виђали имала исте униформе као ми.” “Бета”: “Не сећам се тога.” Алић: “Добро, сад ћу Вам госпођо “Бета” нешто да предочим овде, само питам. Е, овако, Ви сте сад то рекли малоприје што сам Вас питао ко је дошао. Како сте изашли из те Хамдијине куће, тј. из тог није замрзивача него шпајза, господин истражни судија Вас је питао, а сад ћу и ја, поштовани председничке већа, страна 12, председник .. истражни судија Вас је питао ко је тада дошао на спрат, да ли знаш, да ли сте чули по имену и ко те тад силовао. Можете ми одговорити на то питање?” “Бета”: “Ти си био, Богдан је, ја нисам се дала, ударили сте ме, ондак је Гавро ме први силовао, а ту после ништа нисам знала за себе, не знам шта сте даље радили.” Алић: “Извињавам се.” “Бета”: “Ја морам паузу.” Алић: “Поштовани председничке већа, каже пауза” Председник већа: “Добро” И



одређена је пауза. Добро, само трепуток, прескачем ове делове ко је напустио судницу. Председник већа: “Добро, изволите, хоће неко други, јел има још неко од окривљених. Ђурђевићу, Ви, добро и нико више. Добро. Хајде Алићу, изволите.” Заменик тужиоца моли председника већа и веће да одлучније заштити сведока током испитивања од стране овде окривљених. Председник већа: “А то значи?” Заменик тужиоца: “То значи да бисмо довели до краја ово испитивање и да бисмо испунили данашње што смо имали, да овај сведок не пролази кроз ситуације кроз које је до сада пролазила и да се фокусирамо на предмет оптужења.” Председник већа: “Јесте ли успели Алићу мало да конципирате питање са браниоцем, мало да буду питања, а не да буду Ваша запажања. Јесте ли успели мало у овој паузи да видите са браниоцем, да погледа та Ваша питања? Колико још имате Алићу?” па сад овај одговара: “Па пемам још пуно. Шта то значи? Па, имам још, шта ја знам колико, пар питања, још из истраге и од прошли пут.” Председник већа: “Пар питања из истраге, питања су питања, нема питања из истраге или са претреса, то су можда предочавања неких евентуалних значајних питања ако имате, питања су питања. Ајде питајте.” Алић: “Поштовани председниче већа, то сам већ хтео, ово сада ми није јасно. Шта је госпођа изјавила “Бета” за тај, где је нађена, шпајз. Е сад, ово што сам ја поменуо малоприје, код истражног судије, кад је истражни судија питао није ми јасно то, она је рекла да је један човек дошао, е сад је овде, она је изјавила ако треба да цитирам, шта, страна 15.” Председник већа: “Шта је питање, кажите, изволите, питајте.” Алић: “Па питање је, зашто је, зато што је рекла овамо да је дошао један са митраљезом и извео је све напоље, на страни 15, на почетку горе, значи када је питао истражни судија она је, ево истражни судија је питао ко је тад дошао на спрат, да ли знате, да ли сте чули по имену, ко Вас је тад силовашао, а госпођа “Бета” пам је рекла Богдан, Богдан се звао, Али један, Али су га звали, он је имао неко друго име. Богдан, сада ми овде није јасно, да ми одговори да ли је она пре него што је тај дошао с митраљезом силована горе или је се то после дешавало, када је изашла напоље. Не поклапају се никако њене изјаве.” Председник већа: “То је јасно. Хајдемо даље. Немојте тако, хајде.” Алић: “Ајде лакше ћемо питање. Госпођо “Бета” ја бих Вас питао да ли се сећате мог имена и презимена?” “Бета”: “Не.” Алић: “Молим?” “Бета”: “Не. Али су Вас звали ту.” Алић: “Како?” “Бета”: “Али.” Алић: “Ви сте госпођице “Бета” рекли, сад ћу да Вам предочим.” Председник већа: “Шта предочавате, мора питање, шта предочавате?” Алић: “Питање, па Ви сте господину тужиоцу рекли.” Председник већа: “Не. Да ли ... не може тако. Да ли, питање гласи – да ли, сад ћу Вам да одузем реч, хајде да ли, хајдемо, почиње тако – да ли.” Алић: “Да ли сте тужиоцу рекли на његово питање, да ли сте икада моје име сазнали после завршетка рата или?” Председник већа: “Не разумем уопште да ли сте тужиоцу рекли да ли сте сазнали моје име после рата” Алић: “Па немојте да ме збуњујете, ја нисам правник, морам полако, поштовани председниче већа.” Председник већа: “А нисте правник, па ја Вам кажем да конципирате питање са браниоцем, мало да поразговарате, да припремите за суђење, а не овако да нас овде све малтретирате на овај начин. Ето тако, Алићу, то морам да Вам кажем, нажалост је то тако. Требали сте да се припремите. Врло добро сте знали да долази заштићени сведок данас. Ако немате, ако нисте мало.. средите са браниоцем, можете, даћу вам ту мало да средите та питања да се не задржавамо јер пролази време. Хајде да видимо ако имате још неко паметно питање, можете са браниоцем, можете да седнете тамо, нема никакав проблем. Хајде да видимо Ђурђевићу, изволите.” Окривљени Ђурђевић: “Добро, обратио бих се прво, каже, сведоку “Алфи” са пар питања.” Председник већа каже: “Бета” је у питању” Ђурђевић “Бети” Председник

30/11/16

већа: "Добро." Госпођици "Бета" поставља питање: "Да ли знате колико је војника из Шапца било у Симиној јединици?" Председник већа: "Јесте ли разумели питање? Колико војника је из Шапца било?" Ђурђевић: "Да." "Бета": "Сећам се само за једног." Ђурђевић: "Да ли знате његово име?" Бета: "Да." Ђурђевић: "Како се зове?" "Бета": "Дејан Нешић." Ђурђевић: "Дејан Нешић. Да ли познајете Зорана Ђурђевића из Шапца?" "Бета": "Не, не знам да ли је из Шапца, који је Зоран?" Зоран Ђурђевић: "Да ли познајете Зорана из Шапца?" "Бета": "Не сећам се." Зоран Ђурђевић: "А Ваша тетка је у пар наврата рекла овде на суђењу да Вас је неко терао да се скидате и да играте голи на столу. Ко Вас је терао?" "Бета": "Молим?" Зоран Ђурђевић: "Ваша тетка је неколико пута рекла." Председник већа: "Добро, да ли се сећате, ево ја ћу да поставим, неки догађај где сте играле голе на столу, да сте Ви и тетка "Гама", већ која и тетка "Гама" итд. да ли се можда сећате тог догађаја, ако се сећате испричајте нам то и питање је било окривљеног, ко Вас је то терао, ако се сећате." "Бета": "Не сећам се тога." Председник већа: "Не сећате се? Добро." Ђурђевић: "То је то, хвала." Председник већа: "Ништа, захваљујем. Да видимо од окривљеног да ли има још неко. Нема, добро, захваљујем. Да сачекамо Алића, да видимо, можете кроз додатна питања после. Имате још једно. Хајде да завршимо." "Госпођо Бета", каже Алић, "Реците ми само молим Вас, да ли Вас је силовао Зоран Алић у Скочићу?" "Бета": "Не знам, пробао је, нисам се дала, ударили сте ме и више ништа нисам знала, ко да сам успавана." Зоран Алић: "Ја Вас питам за Алић Зорана." Председник већа: "Да ли Вас је овај човек силовао?" "Бета": "Алић" Председник већа: "Да ли се сећате тога?" "Бета": "Не, али..." Председник већа: "Алић Зоран, да ли знате уопште ко је Алић Зоран?" "Бета": "Ја мислим да је Али, име не знам, али..." Председник већа: "Али као надимак, добро..., е сад Вас ја питам да ли Вас је овај човек, што стоји испред, што га видите на монитору, сада жмурите, не желите да видите, да ли Вас је он силовао?" "Бета": "Не могу овде да препознам." Председник већа: "Подигните главу, е тако." "Бета": "Могу да уђем унутра да га видим?" Председник већа: "Немојте, боље знате како је проšli пут било када сте ушли." "Бета": "Ако је то онај проšli пут Али, он је." Председник већа: "Он је." "Бета": "Да." Председник већа: "То је тај од проšli пут, нема други." "Бета": "Он је. И што он мени та питања поставља када зна, није први пут него сто пута." Председник већа: "Добро, јел имате још неко питање, Алићу, немате ништа, седите. Захваљујем, можете да седите. Ја бих Вам поставио пар питања, мислим неће бити много. Причали сте пар пута, али ево сада чисто да видимо, мало је било другачијих исказа и тако. Да ли се сећате ко је од окривљених био у Скочићу? Да ли је био Симић син Дамир?" "Бета": "Јесте." "Шта је радио у Скочићу, где га Ви видите?" - то пита председник већа. "Бета": "У ту гужву он је био." Председник већа: "Где је био, где тачно, где стоји, седи, било шта?" "Бета": "Не, они су тукли све редом када су нас ставили на тај зид, кад су сви били поређани, ондак су они све тукли, ја нисам знала одмах ту, да је то он њихов син, али е временом сам знала да је то тај његов син." Председник већа: "Да је то Дамир, говоримо о Дамиру" "Бета": "Да." Председник већа: "Он се зове Дамир." "Бета": "Да." Председник већа: "Да ли се сећате, да ли је Алић, овај Али што је сад био малопре, јел он био у Скочићу?" "Бета": "Да." Председник већа: "Шта је он радио?" "Бета": "Он је исто тукао, на крају крајева и ондак су ме узели и однели у ту кућу и силовали су ме. Ударили су ме, ја више ништа нисам знала када су ме доле одвели из те куће, ондак су ме ставили у камион, они су већ сви били у камион, та моја родбина." Председник већа: "Добро, само бих Вас питао сада, пошто сте рекли код истражног судије, код тог првог силовања, када су Вас, то већ у тој Хамдијиној

кући, рекли сте код истражног судије да су Вас силовали Богдан и Али” “Бета”: “Да.” Председник већа: “Е, па сте онда рекли на главном претресу Богдан и не знам да ли је Али или Трчко, то сте рекли па претходном главном претресу, ако се сећате.” “Бета”: “Не сећам се.” Председник већа: “Е данас сте рекли, данас сте споменули, колико сам ја схватио, да је поред Богдана и Алија спомнули сте и Гавру.” “Бета”: “Да.” Председник већа: “Да Вас је он први силовао.” “Бета”: “Да.” Председник већа: “Е на шта је сад ту тачно?” “Бета”: “И он је био ту.” Председник већа: “И он је био у Скочићу?” “Бета”: “У ту кућу.” Председник већа: “У ту кућу, јел Вас силовао Гавра?” “Бета”: “Да.” Председник већа: “Добро, шта је сад ту? Ко Вас је све силовао, јесу Вас сва тројица, јесу двојица, један? Не знам, разумете ли или можда и више њих, само то да .. значи као неко предочавање” “Бета”: “Мене је почео Богдан и Алић да ме силују и ја писам дала, плакала сам, они су ме ударили и ондак Гавро је дошао, ударио ме је у стомак и рекао – видећеш сада и ништа више нисам знала како ми је ударио по шамар и ударио доље, а ту је био и Трчко и сви су били.” Председник већа: “И не сећате се тога после?” “Бета”: “Не знам шта су радили.” Председник већа: “И када се будите, када издржите, што каже, долазите свести, у ком тренутку, чега се сећате, шта се дешава у Скочићу или где сте већ када долазите свести, и када се враћа свест, да ли се сећате тога?” “Бета”: “Узели су ме само и повукли ме доле, доле су ме однели и ништа више. Они су већ сви били у камиону и не знам колико је прошло ни шта је даље било. Када сам сјела у тај камион ондак је Мехмеда” Председник већа: “Да није Ариф” “Бета”: “Арифа су колицима, са колицима су га бацили у камион.” Председник већа: “То сте причали, не морате сада да понављате.” “Бета”: “Да, то и више ништа писам.” Председник већа: “Чисто да рашичистим. Рекли смо Гаврића сте спомнули да је био Скочићу и тако, е сад мене интересује Драгана Ђекић. Јел и она била у Скочићу?” “Бета”: “Драгана” Председник већа: “Јесте.” “Бета”: “Јесте” Председник већа: “Добро, а јел и она имала неког момка” “Бета”: “Да.” Председник већа: “Како се звао тај момак, јел знате?” “Бета”: “Не сећам се.” Председник већа: “Јел и он био.. јел био тај момак у Скочићу?” “Бета”: “Не сећам се.” Председник већа: “Да ли Вас је силовао тај момак?” “Бета”: “Не сећам се тога.” Председник већа: “Не сећам се.” “Бета”: “Ја мислим да није.” Председник већа: “Мислите да није?” “Бета”: “Да.” “Добро” - пита председник већа - “за Трчка нећу ни да Вас питам, а да Вас питам што се тиче цамије, мене интересује сада каква је то цамија, хајде мало да то променимо, да, што кажемо, што каже, изађемо из тих тешких питања, да нам опишете ту цамију у Скочићу, како је изгледала, јел то била новија цамија, новији објекат, старији или како. Је ли био велики објекат или мали, да ли је имао пеке војне сврхе, да ли се сећате те цамије?” “Бета”: “Не могу да Вам кажем искрено да ли је старија или новија била, не сећам се.” Председник већа: “Добро. Ви долазите у Малешин и доживели сте то што сте доживели. Било је силовање и тако даље, да ли има неко од ових окривљених да Вас није силовао? То је неко питање искључиво било тужиочево или можемо да кажемо то је, Ви сте за Дамира рекли шта?” “Бета”: “Није ме силовао.” Председник већа: “Није Вас силовао. За Драганиног дечка овде не знате, је ли тако?” “Бета”: “Ја мислим да није” Председник већа: “За Гавру?” “Бета”: “Јесте.” Председник већа: “Е сада, где Вас је силовао Гавра?” “Бета”: “Гавра ме је силовао у Скочићу и силовао ме је у Малешин и тако даље.” Председник већа: “Силовао Вас је у Малешин?” “Бета”: “Да.” Председник већа: “А кад Вас је силовао у Малешин, да ли се сећате можда од тренутка када сте дошли, колико је времена прошло?” “Бета”: “Немам појма.” Председник већа: “Не можете да се сетите, да ли Вас је силовао једном или Вас је силовао више пута?” “Бета”: “Више

385/146

пута." Председник већа: "Је ли знате ко је Гавра, јел имао неку, да кажем, жену тамо или девојку или тако нешто?" "Бета": "Да." "А ко је Гавра?" - пита председник већа. "Бета": "Он је имао исто, не знам како се зове, заборавила сам, једну муслиманку исто што је била заробљена." Председник већа: "Добро. Е сад говоримо за Малешин. Знаш да Вам је тешко, али једпоставно морамо да прођемо кроз то још једном за Алића. Али – је ли Вас силовао у Малешин?" "Бета": "Јесте." Председник већа: "Је ли Вас силовао више пута или само једном?" "Бета": "Више пута, да." Председник већа: "Трцко?" "Бета": "Да." Председник већа: "Исто више пута или ?" "Бета": "Више пута." Председник већа: "Више пута?" "Бета": "Да, чак је са мном и са мојом родицом у један кревет спавао и морали смо обадве да с њим спавамо." Председник већа: "Овог човека што је малопре изашао да поставља питања, он се зове Ђурђевић Зоран. Њега не знате?" "Бета": "Не сећам се." Председник већа: "Не сећате се њега добро?" "Бета": "Господине судија, јел могу нешто да кажем?" Председник већа: "Изволите, паравно да можете." "Бета": "Ја писам сто посто, али са временом сам се мало сстила, мислим да је још један син од Симе ту био, али нисам сто посто." Председник већа: "Мислите да је био у јединици или је долазио повремено?" "Бета": "Не, да је ту био." Председник већа: "Јесте хтели нешто да кажете поводом њега, а он није нама оптужени и нема везе са овим, јесте хтели нешто посебно да кажете, нешто што сте га споменули или..." "Бета": "Не, то ми је само у главу пало, једноставно у ово време, да је он исто отишао, ако може након не знам колико времена, папустио ту седницу." Председник већа: "Да." "Бета": "Само сам то хтела." Председник већа: "Јел знате шта, пошто морам да Вам предочим сад један део код истражног судије, на страни 15, навели сте, када сте набројали нека имена, и овај, кажете, сви који су ме силовали, а истражни судија каже – ако знаш по имену и онда Ви кажете – знам, па кажете Богдан, тај Али, Симо, Дејан, тај Зоран, тај је најопаснији био што сам рекла, оно име Рајо, онда од Драгане момак је исто био ту, не знам како се зове њен момак." "Бета": "Не, нисам рекла за њих да сам силована, а који Рајо?" Председник већа: "Па то ја сад читам, ја не знам који Рајо. Ја нисам био тамо, ја читам сад оно што је тај транскрипт код истражног судије кад сте били и споменули сте Драганиног момка, па сад малопре сте рекли да Вас није силовао. Мислите да није итд. Па само да предочим чисто, ништа. Значи, ако остајете при ономе што сте рекли ОК, ако не или сте га набројали, само кажите исто је био ту, сада шта то значи, јел можете то мало да појасните или?" "Бета": "Не разумем тачно све." Председник већа: "Не разумете?" "Бета": "Ја сам само рекла ко ме је силовао и од Драгане момка сам исто ту мислила тако." Председник већа: "Па не знам, ево ја предочавам, ја стварно не знам... каже од Драгане момак исто је ту био, не знам шта то значи, зато Вас и питам, малопре сте рекли то што сте рекли, ја само чисто да појасним, значи ништа. Ту смо да утврдимо чињенично стање и шта да радимо, то је тако, једноставно морамо да прођемо кроз то." "Бета": "Је ли се он зове Савкић?" Председник већа: "Не, не зове се Савкић." "Бета": "Немам појма." Председник већа: "Он има једно име и презиме које сте рекли да не знате ко је, питали сте ме, он се зове Шевич Ђорђе. Рекли сте, питани сте били и рекли сте да не знате, јел тако?" "Бета": "Да." Председник већа: "Је ли знате ко је Шевич Ђорђе?" "Бета": "Не." "Добро, ето" - каже председник већа. "Бета": "Али они су тамо имали више имена другачијих." Председник већа: "Добро, ја Вас питам само за Драганиног момка, ја не знам сада, можда је Драгана имала више момака, ја стварно не знам, само оно што можемо да Вас питамо." "Бета": "Да, сећам се да је имала момка." Председник већа: "Имала је једног момка, јел тако? Добро. Е, само то. Ништа, хајде да видимо да Вас питамо само нпр. у

тој јединици да ли су долазили припадници неких других јединица или мештани из Малешиха, нпр. кад сте били у Малешиху, па да Вас силују?" "Бета": "Из друге војске" Председник већа: "Из друге војске на пример, не, не мислим сада противничке, него исте, значи са српске стране, само нека друга јединица" "Бета": "Да." Председник већа: "Да ли је било таквих случајева?" "Бета": "Да." Председник већа: "Било је" "Бета": "Било је." Председник већа: "Са којих страна су људи долазили?" "Бета": "Да" Председник већа: "Јел било мештана на пример, били сте у Малешиху па долазе мештани, да ли су Вас силовали мештани из Малешиха, цивили који пису учествовали у рату?" "Бета": "Они су исто били у униформи." Председник већа: "Сви су били у униформи." "Бета": "Да. Они који су нас други силовали." Председник већа: "Добро. И када Вас силују ти људи са стране, да кажемо, који нису из јединице, где се налазе ови људи из јединице, шта они раде?" "Бета": "Они су то пристали да могу" Председник већа: "Они су дали сагласност?" "Бета": "Да." Председник већа: "Је ли то хоћете да кажете?" "Бета": "Да." Председник већа: "Па како, је ли ови њих питају, јел ови долазе па питају јел можемо ми сада да будемо с "Бетом"? Како је то било, опишите нам." "Бета": "Не знам ја како су они причали, него тај дан, када се тај број телефона нашао и то ондак Трико је донео једнога и то је био комшија и њега је ставио и он је са мном спавао." Председник већа: "Добро, то знам, то сте описали, то знам, него уопште, чисто онако, да ли је то било уобичајено, да ли се то дешавало, ето, то Вас питам. Да ли је то била свакодневна појава или је било ретко или је то био само тај један пример који сте навели?" "Бета": "Не, само за то се сјећам." Председник већа: "Само за то? Значи, није био уобичајен случај, зато што је Ваша тетка рекла да је фактички... да су вас давали за... тј. њу, она је рекла за себе, за паклицу цигарета." "Бета": "Ја не знам." Председник већа: "Ви то не знате, добро. Ја сам само чисто зато што јесте ви морали... Председник већа: "Ви то не знате, добро. Ја сам само ето чисто зато што јесте ви морали да чистите, да кувате, перете, спремате." "Бета": "Да. Председник већа: "Јесте све то радили". "Бета": "Да". Председник већа: "Јел то свакодневно било". "Бета": "Да". Председник већа: "Има неки дан да нисте морали да, да сте били ослобођени на пример свих тих дужности. Хајд сад на пример опишите нам кад перете како перете на пример униформе и шта радите". "Бета": "На руке перем". Председник већа: "А како Вам донесу." "Они стављају у каду или тако бацају и каже то је за прање и ондак ми ставимо у каду и прашка и перемо и тако даље." "На руке перете?". "Да. Ондак оружје смо исто њихово чистили и тако све што је било потребно за њих." Председник већа: "А на пример када кувате ручак, када спремате. Јесте то свакодневно радили или је било случаја када нисте, када су они добијали на пример неке порције од војске, па је стизала храна, како је то било?". "Бета": "Да смо сваки дан кували то се не сећам, али ја мислим да не". Председник већа: "Како се хранила та јединица". "Бета": "Имали су све из Водника или не знам одакле су". Председник већа: "Добијали су хоћете да кажете да су добијали?" "Бета": "Да, да. Добивали су и цигаре и тако даље". Председник већа: "Е сад да ли сте вас три, значи, Ви и Вапа тетка и родица, што Ви кажете, да ли сте могли слободно да се крећете, да идете да се дружите између себе, да се посећујете, како је било ваше што кажу кружење, дружење извињавам се у јединици, је ли постојало уопште или није било никакво?" "Бета": "Нисмо смели, нисмо смели. Пекад сам ја са њим причала и пап језик јер ја сам, automatis дође и причала сам на наш језик и зато су ме исто тукли више пута и рекли су да несмијем причати ништа, а да се окрећем и да идемо негде ту да ходамо или нешто. То је било једно мало село и све те куће до куће и сви су били ту у тим кућама, ови који смо ми са њима били. И када смо требали да

идемо у другу кућу да нешто посимо храну или да донесемо ондак смо ишли или је неко био ту у кућу са мојом тетком на пример или са родицом и ми писмо ништа смели да причало или нешто ако сам причала једну реч онда су сви били против тога, онда су били против тога." Председник већа: "Добро. Шта значи били против тога? Јесте имали неке санкције. Јесте били да кажем кажњени због тога ако причате?" "Бета": "Да". Председник већа: "На који начин су вас кажњавали?" "Бета": "Више пута су рекли, сада не знам баш ко. Рекли су не смијеш да причаш на цигански, ја нисам причала, али други пут или трећи пут сам, онет сам и ондак су ме силовали или су ме тукли". Председник већа: "Јесте ви могли да напустите јединицу и да одете на пример без да се ником не јавите, да одете само?" "Бета": "Не. Не". Пређите на супротну страну. "Бета": "Не". "Је ли вас спречавао неко или вам је то речено или су вас чували? Је ли било неких да кажем стражара који су пазили на вас?" "Бета": "Увек је био неко ту када су они сви у акцију, или је неко био ту да пази на нас или су нам рекли, претили ако идете или нешто радите, ако хоћете да побегнете, ако идете и нешто радите да хоћете да побегнете, ако мислите на то ви ћете бити убијени и ми ћемо вас наћи и све околу и све је то наша војска. Писмо никада ни смели пробати". Председник већа: "А да Вас питам, Ви сте имали 13 година. Рекли сте нам у то време како сте изгледали, да кажем да пам се опишете. Јесте ли били више као девојчица или сте били онако зрелија мало у односу на те године које сте имали. Опишите нам све то како сте изгледали. Ето да ми можемо да кажемо, да замислим како је све то било у том тренутку. Да ли можете да то, јесте били кажем зрелији у односу на те године које сте били или некако?" "Бета": "Скроз сам на дјете изгледала". Председник већа: "На дете?" "Бета": "Мршава сам била, мала и". Председник већа: "Јесу ови знали из те јединице колико имате година?" "Бета": "Да". Председник већа: "Јел био ту неко да се побунио да каже, немојте дете да дирате, да Вас заштити на неки начин због тога, како Ви, ето колико година имате и на крају крајева како изгледате, једноставно као дете. Да ли Вас је неко заштитио за све то време што сте били тамо, да Вас склони, да Вас сакрије негде, негде или тако?" "Бета": "Да ме сакрије? Не". Председник већа: "А да стане, да спречи неког да вас силује да ли је било тих случајева?" "Бета": "Знам да је сада, што живи тетка моја са њим, њему увек било жао када је нешто видео и он је некад говорио тако". Председник већа: "То говорите са тетком са "Алфом", тако, тај који живи, јел Вас он штитио?" "Бета": "Ја. Никад ми ништа није рекао". Председник већа: "То сте нам рекли. Да. Него питам само да ли је штитио од других или рекао немојте да дирате дете и тако". "Бета": "Не сећам се". Председник већа: "Не сећате се и само њега спомињете, никог другог. Је ли имао још неко?" "Бета": "Наравно да је Дејан мене узео и бранио ме од свих". Председник већа: "То Вас је узео кад. Нешић Вас је узео?" "Бета": "Не могу да се сећам, али". "Јесте били у Малешиху или сте прешли?" "Бета": "У Малешиху смо били". "Јел то било пред крај Малешиха или почетком?" "Бета": "Ја мислим да, нисам сигурна. Како. Нисам сигурна". Председник већа: "А колико је времена прошло од кад сте дошли па пример у Малеших, кад сте заробљени па док нисте, док Вас Дејан да кажем није преузео, како сте Ви то сами назвали?". "Бета": "Колико је времена прошло?". Председник већа: "Јесте, јесте." "Док он није дошао". "Док он није дошао, односно док Вас није узео под заштиту да кажем". "Не могу да се сетим стварно." "Не можете". "Не могу". "Јел било случајева када био Дејан па да сте силовали". "Када је он био?" "Када је дошао, јесте када Вас је узео под заштиту, када сте били фактички?" "Док ме он није заузео јесте". "Добро а када Вас је он заузео". "Када ме је заузео са временом не". "А ако оде на стражу Дејан". "Молим?" "Ако оде на стражу на пример

шта се дешава". "Не дира ме нико". "И нико Вас не дира". "Не". "Добро а после на пример?" "Бета": "Ја сам с њим исто више пута на стражи била." "Ишли сте и Ви на стражу". "Да. И ондак он оде, иде на стражу, онда он није ишао дуже него ту код куће, свако је имао за своју, ко год је живео ту у ту кућу, за ту кућу је на стражу он био. Увек ту код те куће је он био, а када иде у акцију ондак сви иду". "А Ви нисте ишли у акцију". "Не". "Да Вас питам сада за хигијену у јединици, како се одржавала хигијена, јесте се купали редовно, јесте имали та хигијенска средства, шампоне, сауне, како је то било?". "Ја тога ништа се не сећам". "Не можете се сетити?" "Ја имала. Ја. Имало је мало купатило ми смо се купали наравно, али да је била пека стварна хигијена није." "Знате што вас питам то, због оних вашки". "Бета": "Да". "То смо причали прошли пут о њима. Ви сте рекли да нисте имали вашке. Јел тако било". "Да, кад ми је секла косу". "Када Вам је секла Драгана косу?" "Бета": "Пре тога нисам имала". "Нисте имали, а после?". "Бета": "А после са временом, не знам колико је прошло почела сам добити и то". "Добили сте то. А када Вам је одсекла косу, колико је времена протекло како сте дошли у Малешин, јел брзо или касније. Је ли можете, не морате сада, оно тачно датум него од прилике". "Бета": "То је било прије него што ћемо отишли". "Пре него што ћете отићи из Малешина?" "Из Малешина да." "То је било тада?" "Да". "А када сте добили вашке онда?" "Већ на крају". "На крају пред сам крај. Добро. А да вас питам. Јесу ли Ваше родите и тетка и родица ова "Гама", да ли су и оне имале вашке, да ли се сећате?" "Не сећам се". "Јесу ли и оне шишане?" "Зорицу су шишали". "Зорицу?" "Да". "То је ова "Гама" јел тако?" "У исто време, у исто време када и Вас, то је било касније или је то било тада када сте Ви ошишане. Оно што сте причале да вас је Драгана ошишала". "Бета": "Мислим да је било касније". "Јесте ли се више пута шишали или само једном". "Једном." "Само су Вас једном ошишали?" "Ја": "А када сте добили вашке нису Вас више шишали?" "Не када сам ја дошла у Београду, ондак сам се ја ошишала". "Онда сте се ошишали". "Да". "А значи Вас су шишали само кад нисте имали вашке." "Она је моју косу секла". "А како Вам је секла косу, како Вас је шишала, јел то неко да кажем фризирали или је то онако без везе?" "Не равно ми је исекла косу, узела је, ја сам имала предугу косу и она је узела само маказе и дошла код мене да шиша, ја сам је замолила да не шиша моју косу јер ми је то усмена од моје Пене и она ми ништа није рекла само је узела и одсекла и бацила ту косу доле и ја сам када је она отишла у собу, ја сам узела ту косу и плела сам једну плетеницу и сакрила сам и после је она ту плетеницу узела и бацила је у трње доле и ја сам ишла опет да је узем она се дерала на мене и рекла да то оставим, за то се сетим 100%". "Јесте ли је питали зашто вам сече косу?" "Не". "Јесте ли сазнали због чега Вам је одсечена коса?" "Не." "Јер ништа, је ли Вам рекла да имате вашке, па да Вам сече косу због тога?" "Не сећам се, није 100% није". "Не сећате се. Добро. Сад би Вас питао ето када смо код Драгане Ђекић, сада осим тог сечења косе јел било још некоег малтретирања са њене стране, неке тортуре или тако нешто током боравка у јединици?" "Никада ме није ударила". "Никада Вас није ударила?" "Не". "А када је била рањена, да ли се сећате да ли је била рањена?" "Била је. Она је лежала у кревет не знам колико времена после те акције када су дошли да с њом да је рањена. И ја ту, је неке приче причала и нешто је била мало љута и све, али ме није ударила никада, није. Би се дерала на мене то време и све али не". "Ево сад ћу да Вам предочим код истражног судије када сте били на страни 14 па сте на питање истражног судије да ли је позната нека Драгана, да ли ти је позната нека Драгана, Ви кажете "Драгана је била са њима, она је са њима исто сишла, да, да, да, плава Драгана, она је моју косу секла и она је мене исто тукла"" "Не сећам се када сам то рекла".

“Добро ја Вам читам оно што је транскрипт, то је једна ствар. И хтео би само, родица “Гама” је причала исто на ту тему, да кажем она је рекла на страни 10 да их је тукла Драгана када је рањена, да сте је служили, доносили да врши нужду, ако одбије да то радите да вас је тукла и да вас је ударала”. “Мене није ударала, то јесте истина да смо јој носили у кревет, то и да једе и да пије, као што сам рекла она је била увек љута и свашта нам је рекла а није ме ударила, не сећам се тога”. “Добро ја само предочавам то чито као неко подсећање. Ако можете да се сетите, ако не то је то, нема шта. Значи не сећате се?” “Не”. “Помињали сте неки сат да сте видели у неком борцу сат од неког вашег рођака из села. Да ли се сећате тога? Да ли се сећате тога можда?” “Да”. “Чији је то сат био? На коме је био сат?” “Да ли је Медин сат или је Арифов сат не сећам се тачно”. “А који је борац носио сат”. “Не сећам се сад”. “Јесте ли га питали нешто на ту околност, одакле ти тај сат и тако даље и да ли се сећате тога?” “Не”. “Причали сте то”. “Причали смо о том сату, а не сећам се”. “Зато што је ваша тетка говорила овде, па је говорила за неки сат исто, па да је неки Есадов сат био, да је видела на једном борцу Есадов сат и тако даље. Значи није то него је то неки други сат? Други сат није тај”. “Не, не извињавам се, то је тачно Есадов сат био, а од ових других то је била возачка или лична карта што су показали”. “Да то сте спомињали, да”. Каже председник већа “Да. Не бих Вас више малтретирао и узнемиравао. Да ли има неких додатних питања, тужилац или немате. Нема, хвала. Да ли је неко од бранилаца има. Има колегиница Живаповић, то је тадашњи бранилац окривљеног Трпка”. “Вратила би се на неколико ствари које сте данас помињали, па би молила да покушате да будете прецизнији. Изјавили сте пре догађаја у Скочићу када су вас напали војници нисте похађали школу. Да ли сте били писмени?” “Јесам”. “Где сте научили и када?” “Писмена сам била, не знам где сам научила и када”. “Ко Вас је научио?”. Председник већа каже “за када је, да ли је била писмена само нисам извињите пошто ми Алић нешто маше тамо, извињите што нисам успео, да пошто сте мало пре рекли да није била писмена када је Алић поставио питање”. Доста је конфузно ово констатовано. Живановић: “Не она је рекла да није ишла у школу”. Председник већа: “Да није ишла у школу?” “Тако је. А ја је питам да ли је била писмена? Добро ја се извињавам. Хвала и извињите. Добро.” “Ко Вас је научио да пишете?”. “Бета”: “Немам појма”. “Немате појма. А кад сте научили да пишете?” “Када сам научила да, немам појма, знала сам углавном”. “Немате појма? Јесте знали бројеве да пишете?” “Да”. “Знали сте. Да ли сте знали да читате?” “Да” “Све сте то знали а нисте ишли у школу и не знате ни када сте научили, нико Вас није научио?” “Да”. “Да закључим да сте ову цедуљу коју сте предали том човеку Ви руком написали?” “Да ја сам написала”. “Ви сте руком написали?” “Да”. “На основу чега је утврђено да сте то Ви писали пошто сте спомињали Зорана да је дошао са том цедуљом код Вас и тако даље. На основу чега је утврђено да сте то Ви писали. Јесте му то Ви рекли?” “Коме?” “Трпку”. “Ја нисам ништа рекла”. “Како? На основу чега је он дошао код Вас у вези с том цедуљом?” “Бета”: “Морате њега да питате. Немам појма”. “Морам њега питати. Добро кажите ми молим Вас док сте се налазили у дворишту у Скочићу, када сте изведени из куће, рекосте да сте били стављени уз неки бетонски зид?” “Да”. “Да ли можете да нам опишете где се налазио тај бетонски зид?” “У дворишту”. “Не сумњам, него само у односу на кућу, ка путу, од пута где?” “Не, не то је била међа”. “Између?” “Између међе не знам како да кажем.” “Између дворишта и чега међе? Између две куће?” “Између две куће, да”. “Да ли сте видели пут од тог места, да ли се види пут од тог места?” “Да”. “А где сте се налазили?” “Ја мислим да, да”. “Мислите ли или сте сигурни”. “Види се”. “Знаге?” “Не потпуно али види се”. “Не цео”. “Да”.



360/146

“Кажите ми да ли сте били распоређени тако да су жене биле одвојене од мушкараца? Јер имамо неко сведочење такво?” “Бета”: “Жене радвојене од мушкараца?” “Да тако је”. “Јесте”. “Где сте се ви тачно налазили, а где су се мушкарци налазили? Да ли то можете да нам кажете?” “Ми смо се налазили са пута”. “Како не разумем то са пута. Мало ми помозите. Поред пута, уз пут?” “Бета”: “Зпате шта ја не могу се све сетити, пре 20 година, прошло је”. “Рекли сте да сте били распоређени”. “Ми смо били распоређени када смо били распоређени онда су мушкарци узели мушкарце једног по једног и тукли испред наших очију”: “Хоћу да вас питам где су мушкарци били распоређени?” “Не сећам се”. “Јер и ту имамо нека сведочења која су тако одређена”. “Не сећам се”. “Не сећате се? Да ли су били поред Вас, поред жепа, да кажем деце, девојака или су били склоњени у неки други део дворишта?” Не ја мислим да су исто били на тај зид”. “Мислите или се не сећате?” “Не сећам се”. “Не сећате се. Добро кажите ми, питао сам Вас још једанпут, али просто ми се чини, да ли се виђате са Вашом тетком и Вашом рођаком које су биле заједно са Вама у свим овим догађајима, па ми Ви дадoste одговор да се са тетком не виђате и оста записано на транскрипту јер она, да ли бисте били љубазни да ми кажете који је разлог што се Ви не виђате са својом тетком, и сад каже који је број стране.” “Који је разлог?” “Јесте”. “Заго што је она остала да живи са њима”. “Заго што је остала да живи са њима?” “Да”. “Јесте ли прекинули било какву комуникацију са њом у вези са тим, око тог догађаја?” “Не разумем”. “Молим?” “Не разумем шта мислите”. “После тог догађаја да ли сте прекинули било какав контакт са Вашом тетком?” “Бета”: “Ја нема пикакав контакт са њом.” “Никакав?” “Не”. “Да ли је покушавала да разговара са Вама некада?” “Не.” “А Ваша рођака?” “Не.” “Родица ова што је била са Вама у догађају?” “Да”. “Да ли са њом одржавате везу?” “Не”. “Јесте ли и са њом прекинули било какав контакт?” “Није сада оно време док је била са Трчком кроз, али ни сада ја нећу са њом да причам јер немам времена, немам телефонски број, ништа. “Добро кажите ми да ли сте у време боравка у Малешићу ишли са Вашом рођаком и Трчком на неке вечере у кућу мештана који су се налазили у Малешићу. Да ли су Вас хајде да кажем водили или Ви ишли са њима, позивали вас хајде са нама, идемо тамо и тамо на вечеру, били у гостима негде?” “Не”. “Не или се не сећате?” “Не сећам се, није могуће”. “Није могуће?” “Не”. “Искључујете значи ту чињеницу?” “Да.” “Код породице једне Петровић, где је један мали дечак доносио млеко да ли се тога сећате?” “Не”. “Да ли сте добијали неко млеко од мештана из Малешића?” “Не сећам се”. “Не сећате се?” “Не”. И сад каже: “Вратићу се опет на један детаљ везан за оно што се дешава у моменту када се излази из камиона у Малешићу дали сте изјаву”, па сад цитира странице на питање тужиоца нешто сасвим другачије у мојим питањима опет нешто другачије па ја ћу сво да конзумирам, да покушам да конзумирам све те изјаве. “Да ли сте видели која су све лица изашла са Вама из камиона у Малешићу?” “Бета”: “Знате шта то је било пре 20 година и ја не могу да се свега, да се сетим”. “Не можете да се сетите?” “Не не могу” “Добро”. “Знам 100% да је Симо био са нама горе”. “Добро”. “За то знам”. “да ли се сећате још неког имена 100% да је био са вама?” “Сећам се још једном имена али не знам како се он зове”. “Ког имена се сећате?” “Имао је велику браду”. “Не сећате се значи имена, нисте разумели моје питање. Значи не сећате се имена а сећате се неког лица?” “Да”. “Је ли тако?” “Да”. “А да ли се сећате још неког имена?” “Не”. “Да ли је било више људи са Вама када сте изашли из камиона наоружани?” “Није”. “Него колико?” “Немам појма”. “Па зашто кажете не онда?” “Пису изашли пуно њих није било”. “А немате појма колико их је било?” “Не знам”. “Па како онда их није било пуно а немате појма. Морате

361/146

то да ми појасните, шта то значи". "Не морам да појасним". "Морате, морате. Није пуно а не знате колико". "Не знам колико". "Шта је за Вас пуно? 10, 15, 20 или мање од тог броја?" "10 је пуно за мене." "10 је пуно? Добро онда да ли је било 10-торо људи?" "Нису били". "Него колико?" "4, 5, 3 пемам појма више од четворице, 4-5 можда су били". "Четворо, петоро каже адвокат". "Да". "Да ли је било, било је женских и мушких?" "Да". "Добро јесте ли Ви видели који су изашли из камиона с'вама?" "Не." "Нисте, хвала. Данас сте споменули а и рапије у Вапим сведочењима некакав догађај који се дешавао у некој кући где сте били приморани па сексуални однос и Ви и Ваша рођака "Гама" у истом моменту са Трцком?" "Да". "О том догађају не сведочи Вапа рођака." "Има пуно ствари које не сведочи, има које смо заборавиле, то је 20 година прошло." "Она нема појма у свом исказу да је Трцко имао било какав сексуални контакт са вама, то је онако могло би се рећи закључак њеног сведочења. Шта Ви имате када кажете на то?" "Шта имам да кажем? Она може да каже шта она хоће". "Она може да каже шта хоће. Да ли мислите да је тај догађај који би она заборавила да саопшти?" "Бета": "Може да заборави али те ствари ако је Ви подсећате онда ће се 100% сетити, јер то није за заборављање". "Па ми смо баш инсистирали на тим неким заједничким контактима Вас, ње и "Алфе" али нисмо добили такав одговор као што сте Ви данас дали, па зато питам. Значи Ви трвдите да је то тако било?" "Било је 100%". "Добро." "У малој кућици ако будете питали" Каже Бета. "Други пут у малу кућицу како смо заједно у један кревет са њом је правио и са мном је правио и она је устала у 3 сата у ноћи и плакала је". Бранилац: "Јесте ли Ви некада о свему овоме што се дешавало и Вама у том периоду разговарали после ових дешавања, када сте отишли у иностранство?" "Да ли сам с'неким разговарала?" "Да." "Не и ником нисте ништа детаљно о овоме причали?" "Не причала сам само, хтела сам да извадим себе са временом са другарицама и са пријатељима али нисма могла." "Нисте могли?" "Писам." "Да ли сте икоме помињали било која, било које име везано за те догађаје?" "Не." "Нисте. Не нисте. Добро. И љубазно Вас молим да ми само ако можете још једанпут појасните ту ситуацију која се дешава у дворишту, ту коју сте описали да је ваш деда био тучен. Да ли можете да ми то појасните?" Председник већа: "Објашњавала је већ то". Бранилац: "Јесте судија, слажем се, али се ту спомињу неке конкретне ствари, неки бандаши, само око тога, без жеље да реметим целу ситуацију, много више него што је ремешена. Значи само то ме интересује, ако не може да ми да одговор." "Добро "Бета" ја би Вас само питао", каже председник већа "ево још једном без неке зле намере, ако можете да ли се сећате тог догађаја или сте видели или нисте видели. Ако сте видели шта сте видели?" И Живановић додаје да ли је са места па коме се налазила уопште могла да види све? "Да ли се сећате тога, да ли знате можда ко је тукао Вашег деду?" "Не могу да се сетим ко је био али тукли су сви редом" "Да ли можете да ми кажете са чиме је Ваш деда тучен, да ли рукама, ногама, пушком, неким предметом, да ли се тога сећате? Да ли можете да се сетите тога?" "Бета": "Са свим редом су тукли, са пушкама и са рукама и са ногама". Бранилац: "Вежите своју пажњу за деду Вашег ако можете. Можда не желите да се тога сетите". "Бета": "Од бицикла са опим". Живановић: "Хвала немам више питања". Председник већа пита да ли има неко од бранилаца и сада констатује се да се тражи пауза. "Бета" каже сама "Јел могу још нешто да кажем?" "Изволите" "Прошли пут Ви сте мене питали исто за Драгану како сам ја њу, како сам ја њу." "Извините само мало, два окривљена су напустила судницу, отишли су до тоалета, само сачекајте, да немам услова. Добро." Па се сад сачекује док се врате два окривљена. После кратке паузе настављено је заседање. "Добро. Пар

питања, бранилац Кузовић се јавила за реч. Прекинули смо "Бету" нешто сте хтели да кажете?" "Само сам хтела да кажем" "Ја сам Вас прекинуо. Почели сте да причате нешто у вези са Драганом, је ли тако било?" "Да". "Кажите завршите то". "Бета": "Ви сте мене прошли пут питали како сам ја прсознала Драгана и у ту групу која је била у Скочићу, ја писам знала да Вам објасним, узела сам таблету била сам скроз смирена, а временом сам се сетила. Тако сам у њу гледала јер она је била, она је, моја бака је почела ту таблету узети да пије за смиривање, она је то увек узела, и она је са пушком бацила то од ње, то сам хтела рећи". Председник већа: "Како сте се сестили Драгане, како сте запамтили". "Бета": "Да". "Добро извините, колегинице Кузовић изволите". "Да ли може заштићена сведокиња "Бета" да опише како је Зоран Алић изгледао у то време и колико је имао од прилике година?" Председник већа: "Прво не зна га као Зорана Алића, она га зна као Алија". "Бета": "Али". Председник већа: "Да ли можете тог Алија да опишете". Јасмина Кузовић "Да опише и ког је узраста био". "Бета": "Шта је то узраст?" Председник већа: "Узраст колико је година имао или конституцију, на пример тако нешто како је изгледао, боја косе, очију, висипа" "Бета": "Низак, црн је био, црну косу је имао, године можда 23, 25 тако нешто". Друго питање "Ви сте на овом данашњем главном претресу изјавили да Вас је силовао Али како кажете и Богдан, а касније, то сам предочавао" каже председник већа, а на касније директно питање председника већа изјавила је да "Али и Богдан нису успели да силују, па сад не знам шта је тачно од тога". "Бета": "Ја сам већ рекла 10 пута те ствари, ја више, ја бих желела више да ме не питате. То сам већ рекла". Председник већа: "То је објашњено како је објашњено". "И пошто је изјавила да је много пута силовала да ли је нека, некада остала у другом стању?". "Бета": "Не". Кузовић: "Хвала немам више питања." Добро сад има питања бранилац Бирман: "Да ли је тај насилник Гавра, као ког сте описали као човека који Вас је шамарао и ударао по стомаку пре него што Вас је силовао у Скочићу иста особа која вас је силовала и у Малешићу?" "Бета": "Наравно". "Да ли је тај насилник Гарва силовао Вашу рођаку сада означену под псеудонимом "Гама" или је силовао само Вас?" "Бета": "Ја мислим да је, јесте и њу". Бирман: "А како мислите, како то закључујете, шта значи мислите?" "Бета": "Зато што је и силовао сваку једну ту коју је био". Бранилац: "А да нисте можда тог Гавру заменили с'неким?" "Бета": "Не верујем".

**Председник већа-судија Сипиша Важић:** Бирман: "Ја ћу Вам рећи да по исказу сведока Гама, сведока Алфа према писаним доказима у списима, предметни Гавра није био у Скочићу, па Вас зато питам да ли је могуће да сте га заменили са неким?" Бета: "Не", бранилац: "Сигурни сте", Бета: "Сигурна". Бирман: "Хвала, немам више питања". Бранилац Нишић: "Само једну разлику предочавам, пошто је данас на претресу изјавила да је на том балкону када је окривљени Алић предочавао ситуацију, да је са њим била једна женска особа и да је то Славица, код истражног судије на страни, па је наведена, она је ту комплетну ситуацију навела да је са њим била Драгана и Драгана им је рекла да није смела, да не смеће више вани изаћи на балкон, никако јер морате бити ту итд, и Драгана је са њима причала. Хоћете ми сада објаснити или одредити се према томе ко је био са Вама на том балкону тога дана, да ли Славица или Драгана, данас сте нам рекли Славица а пред истражним судијом сте рекли Драгана?", Бета: "Ја мислим, ја мислим више да је Славица јер нисам сто посто али више је Славица са нама, више пута остајала него Драгана". Поново питање браниоца: "У дворишту у Скочићу, приликом догађања рекли сте ми, пошто сте навели да су сви

тукли, да ли су приликом уласка у камион, да ли су тукли ове људе војска, да ли је тукла људе из дворишта, односно да ли је тада примењивала силу приликом довођења до камиона, извођења из дворишта и тога? “Нисам разумела” каже Бета, није разумела. Председник већа: “Покушајте мало да појаспите”. Интересује ме, пошто сте рекли да су сви тукли све тамо, да је војска тукла и жене и мушкарце итд, да ли су приликом одвођења из дворишта”, Бета: “Не чујем ништа”, “Да ли ме чујете” каже бранилац, “Да”, “Нешто је било дошло до прекида, хоћете да Вам поново поставим, хајде још једном да не буде итд, да ли су приликом одвођења тих људи који су били у дворишту, да ли је војска тукла те људе приликом одвођења и увођења у камион”, Бета: “Ја ту нисам била као су их водили у камион, ту се писам налазила”, “Ви сте тада били где”, “На силовање горе”. “Хвала, нисам питања”. Председник већа “Захваљујем, нема више бранилаца, колегице Бобић, добро, добро Ђорђевић, добро само мало да видим да ли је ту било. Бранилац Бобић: “Молим Вас колико тих пута, колико су Вас силовали, да ли је некада томе присуствовала Алфа или било каквом другом Вашем злостављању”, Бета: “То не разумем ништа”. Председник већа: “Значи, да ли је Алфа, Ваша тетка била сведок тога што се дешавало у неком тренутку силовања или било каквог злостављања, то је било питање браниоца, да ли можете да одговорите, да ли се сећате”, Бобић: “Да ли је некада била присутна она”, Бета: “Једном се сећам, ја сам једном видела како они њу силују а једном се само сетим, не знам коме је, ја сам плакала и нисам хтјела, узео ме у крило и носио ме горе на спрат, она је то видела и помагала, зато се сетим”. Председник већа: “А ко вас је узео у крило, да ли се сећате тога можда, не можете да се сетити, не можете, добро. Да ли имате још неко питање. Нема. Сада имамо питања оштећеног пуномоћника, и сада се предочавају фотографије, ради се о фотографији В, Г, у међувремену је Г била са претходног претреса, па се поново предочавају фотографије, ставио је на документ камеру, добро, па се, показују се фотографије, фотографија В можете да препознате те ликове, прескачем део који говори о уводу тога, не види се сто посто, не могу да препознам, код мене је магла. Добро, па се сад то као нешто, можемо сада пример, хоћемо горњи ред Бета: “Да”, хајде овај горњи ред, ове људе што стоје, па с лева на десно, почећемо од овога са траком на глави у горњем реду фотографија”, Бета: “То је Гавро”, то је Гавра, “Да”, јер је то онај што сте говорили за њега да Вас је, Бета: “Да”, силовао у Скочићу и у Малешпићу више пута, што Вас је ударио у стомак, што Вас је питао колега Бирман, јесте ли сигурни да је то он, препознајете га, Бета: “Сто посто”, председник већа: “Поред Гавре”, Бета: “Дејан”, председник већа: “Добро, поред Пешић Дејана је”, Бета: “Симо”, председник већа: “Сима, поред Симе”, Бета: “Не сећам се имена његовог”, а јели знате лик, Бета: “Познато ми је, да”, председник већа: “Познат Вам је лик, е сада поред тог човека са брадом који је проћелав, не види се најбоље”, Бета: “Не могу се сетити”, не можете, а овај на крају реда, Бета: “Исто, не могу се сетити”, не можете се сетити, добро, ако Вам је тешко Ви кажите, Бета: “Знам да су били овај ја мислим да је исто то био”, који сад, Бета: “Овај у браду до Симе, али писам сигурна, али је њих пуно било који су можда 15 дана, месец дана напустили ту њихову групу”, председник већа: “Добро, ову двојицу са краја реда не можете, не знате, јел тако који су”, “Не могу да познам”. “Добро, хајде сада да видимо ови што чуче, доњи ред, да кажем овај са качкетом исто”, Бета: “То је син од Симе”, добро, поред њега, “То је исто у њихову групу, он је био исто, отишао је можда, након можда не знам колико, не знам како се зове”. Добро. Бета: “То је Мркоња, тако су га звали”. Добро. Сад овај испред Мркоње, он мало онако главу је окренуо, Бета: “Он је исто био у ту групу”. Не знате како се зове. “Не знам”. Добро, е сад овај са

пигаретом иза, "Не сећам се". Не сећате се њега, а поред њега, "И он је исто у ту групу био". И он је био у ту групу, не знате име. "Не, овај са краја Богдан, то је Богдан. Добро ако Вам је сад тешко склопићемо. Има ли, добро, хајде ову 1 фотографију, уврстили су у доказе, јел видите?" "Видим, не могу се сетити". Не можете се сетити. "Не". Ево ставићемо сад фотографију, она носи ознаку, не пише ознака. "Не могу се сетити". Носи ознаку 12.16, јесте ли видели?" "Видим, не сећам се". Не сећате се, добро. Да видимо следеће, фотографија, не 13.16 носи ознаку, јел видите то? "Не сећам се". Не сећате се ни то. Следећа фотографија. Бета: "Ја мислим да је то Драгана али писам сигурна, плава је била и висока". Добро. Да ли може цела фотографија, да се цела фигура стави на документ камеру. Бета: "Не могу се сетити, мислим да је она, али". Мислите да је Драгана. "Да". Та фотографија носи ознаку 14.6, имамо још једну фотографију да Вам покажемо, у ствари две. Ево сад ово, то је 15.6, има редни број 4. "Не сећам се". Тај лик, не сећате се. "Не". Добро, и последња фотографија 16.6 или број 6, не можете да се сетите. "Не". Председник већа: "Јел Вам познат, то је из садашњег времена фотографија, пије из оних времена, ако не можете". "Да". Има ли неких питања у вези са овим фотографијама. Нема. Добро, ништа. Добро. Сада се враћају слике. Да Вас питам, имате ли неки одштетни захтев, да ли се придружујете кривичном гоњењу. "Писам разумела баш". Значи, да ли истичете одштетни захтев и накнаду штете због оног што сте доживели, имовинскоправни захтев да ли истичете. Бета: "Шта то значи истичете, не знам". Па добро, можете да истакнете овде можете да идете у царницу, да ли тражите одштетни захтев за ову штету, за ово што сте преживели, накнаду штете". Бета: "Тражим само то да исплату то што су радили". Председник већа: "Да буду кажњени за оно што су урадили". Бета: "Да, буду кажњени за то и да и то им још није довољна казна, пека их Бог мучи, Боћ ће њих мучити као што су они дјецу, старце и људе који нису криви ничега, убили, малтретирали, тај суд не могу они овде добити, али ће им Бог судити, толко засудити, тако да исто доживе као што су они доживели и тако исто да им буде цео живот као што је мени, што нећу моћи преболети никада, ни спавати, ни јести, ни пошити, и да плату оно што су мом брату урадили, 12 година је био мали, нека плату, нек их Бог казни". И сада говори како ће бити надокнађена средства. Сада питање доказних предлога, овде нема, то је са тог претреса, да видим да ли има, нема више ништа и то је, уколико нема примедби на прочитани записник. Тужилаштво? Нема примедби на прочитани записник. Констатује се да је завршено читање записника са главног претреса од 17.10.2012. године. Да направимо паузу 20-ак минута па ћемо онда да приводимо крају, ја сам рекао већ јуче да се припремите за завршну реч, сада ћемо само да формализујемо крај поступка и да пређемо на завршне речи након паузе. Хвала. Пауза 20 минута, 20 минута, па негде око 15 – 10 до 12 отприлике.

**Председник већа-судија Синиша Важић:** Настављамо након паузе са доказним поступком. Ставите овако,

Суд доноси

## РЕШЕЊЕ

Наставак доказног поступка као и претреса и отворен је за јавност.

365/146

Сада ћу питати странке да ли имају нових доказних предлога. Тужилаштво.

Заменик ТОК-а: Нема.

Браниоци, питам што кажу акламативно па ако неко има, онда ће образложити. Да ли имају браниоци доказних предлога. Да ли окривљени имају доказних предлога. Само, у реду сачекајте.

Заменик Тужиоца за организовани криминал изјављује да пема доказних предлога, браниоца окривљених изјављују да пемају доказних предлога. Реците Ђурђевићу.

Упећу у записник, да, не, не, кажем да ћу ја унети у записник то што говорите. Изволите.

Ставите, окривљени Ђурђевић Зоран изјављује да има доказни предлог у односу на заштићену сведокињу Алфу, утолико што предлаже да се утврди њен несумњиви идентитет, с обзиром да тврди како иста има више различитих "лажних" личних карата.

Добро, да ли други окривљени имају доказне предлоге, да, пемају. Ви сте нешто хтели.

**Адвокат Светлана Бобић:** Ја бих да појасним овај предлог окривљеног.

Председник већа-судија Сениша Важић: Добро.

**Адвокат Светлана Бобић:** Лични документи и изводи из матичне књиге рођених и венчаних на страни 28 а, б, в, г, д, њ, з и 29 указују да је споран идентитет због различитих података о имену, датуму рођења и именима родитеља Агановић Садике, односно Симић Сафете и ми смо видели правни основ промене особног имена. Осим тога, сведок Јеремић Радослав је на претресу 19.03.2015. оспорио веродостојност своје изјаве која се у спису налази на страни означеној као 28а, страна 293 скениране документације 1 до 99 у фолдеру "истрага" Ки.По2.81/10, бивши Ки.бр.4/09. Из свих осталих докумената везаних за сведока Алфу који су му предочени а потом смо добили његов неоверени извод из књиге венчаних различит од онога који се налази у спису. Из тог разлога смо ми предлагали, обзиром да је сведок Алфа имала третман заштићеног сведока а свима је, који су, учесницима у поступку било познато њезин идентитет, није било скривеног лика, промене гласа итд, из тог разлога смо ми током поступка предлагали да јој се промени статус и да добије статус посебно осетљивог сведока у којем статусу је било могуће ове ствари које су према њој могле се такођер искључивати јавност а све остало је било познато свим учесницима у поступку, међутим то нисмо, то нам суд није одобрио а ми смо сматрали да није било потребе да задржи статус заштићеног сведока јер би у том случају било могуће да се изврши увид у њене документе и да се

Председник већа-судија Сениша Важић: Повежите тај сумњиви идентитет сведокиње са кривичним делом.

366/146

**Адвокат Светлана Бобић:** Молим.

**Председник већа-судија Срниша Важић:** Повежите ми какве везе има како се она зове Садика или Сафета са кривичним делом. Није ми то јасно, да би могао да одлучим, да би ми могли да одлучимо.

**Адвокат Светлана Бобић:** Да би могли да кажмо да је то та оштећена која се тамо налазила у том тренутку.

**Председник већа-судија Срниша Важић:** Ви мислите да она уопште није била тамо.

**Адвокат Светлана Бобић:** Ја мислим да није утврђен њезин идентитет, ја колико сам успела схватити њезин идентитет је утврђен, не постоје документи да је она променила име, ови документи које она има у Србији пишу сасвим други, сви подаци, име родитеља, датум рођења и њено име и презиме, не постоји неко решење.

**Председник већа-судија Срниша Важић:** Разумели смо, да, да, разумео сам шта хоћете да кажете, да то није та особа, то је суштина тога.

**Адвокат Светлана Бобић:** Не зна се да ли је

**Председник већа-судија Срниша Важић:** Али рецимо, да.

**Адвокат Светлана Бобић:** Хвала.

**Председник већа-судија Срниша Важић:** Има ли још неко нешто да изјави пре него што се повучено па већање. Ја вас молим да изађете да би могли да извећамо, ту будите, нећемо дуго.

**Председник већа-судија Срниша Важић:** Ми смо одбили доказни предлог окривљеног Ђурђевића и његовог браниоца, адвоката Бобић, сматрајући да је у том делу чињенично стање довољно утврђено. Пошто смо одлучили о томе, односно ви сте рекли да немате нових доказних предлога,

Суд доноси

### РЕШЕЊЕ

Врши се увид у целокупан спис К.По2.бр.11/14, у ствари не, извините 5/15 Вишег суда у Београду. Тужиоце Ви ћете сада да дате своје изјашњење прво о жалби, након тога странке ће дати изјашњење о својим одговорима на жалбу а након тога, ја само подсећам на ЗКП, након оковчања доказног поступка имате и кратко право на реч странака, ване је право да расподелите то време. Изволите.

367/198

**Заменик Тужноца за организовани криминал Милаш Петровић:** Ја у свему остајем при основима, разлозима и предлогу изјављене жалбе Ктр.З.бр.7/08 од 04. септембра 2015. године

**Заменик Тужноца за ратне злочине - Милаш Петровић:** на пресуду Вишег суда у Београду Одељења за ратне злочине К.По2.бр. 11/14 од 16.06.2015. године и разлозима које сам усмено навео на прошлој седници већа пред Апелационим судом Одељења за ратне злочине у Београду. Сада могу да изјавим да у свему остајем и при измењеној оптужници Ктр.С.бр. 7/08 од 04. и 25.12.2012. године против оптужених Богдановић Дамира, Гаврић Томислава, Шевић Ђорђа, Алић Зорана, Ђурђевић Зоран и Ђекић Драгана за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 у вези члана 22 Кривичног закона Савезне Републике Југославије. Поводом изјављене жалбе Апелациони суд је отворио претрес ради испитивања у својству сведока заштићених сведокиња оштећених "алфа", "бета" и "гама" у односу на тачку 3 и 4 оптужнице односно 3 и 4 првостепене пресуде. Данас на претресу поштовано веће, господо судије желео бих да се укратко осврнем на исказе заштићених сведокиња које по мом дубоком уверењу у свему потврђују радњу кривичног дела које је оптуженим стављено на терет за догађаје описане у местима Малешин, Клиса, Петковци и Дрињача а за који део оптужбе је односно ослобађује пресуде је отворен овај претрес. На претресу одржаном 27.априла 2016. године оштећена "алфа" је изјавила да у свему остаје при својим раније датим исказима пред истражним судијом а потом исказима на главним претресима пред првостепеним судом када је описала све радње ближе наведене у чињеничном опису диспозитива оптужнице. Такође ова оштећена је непосредно и пред већем Апелационог суда поново описала све радње кривичног дела које су наведене у тачки 3 под насловом "Догађај у селу Малешин" а који су стављени на терет оптуженима Богдановићу, Гаврићу, Шевићу, Алићу, Ђурђевићу и Ђекић Драгани. За догађаје у Малешин оштећена "алфа" је потврдила ко је све био у јединици "Симини четници" која је бројала око 20-так припадника као и да су међу њима сигурно били овде оптужени Богдановић Дамир, Алић Зоран, Гаврић Томислав, Шевић Ђорђе, Ђурђевић Зоран и Ђекић Драгана. Свим оптуженим лицима оштећена "алфа" је морала прати униформе, чистити кућу где су боравили, припремати храну које радње је чинила заједно са оштећенима "гама" и "бета" или пак самостално а све време боравка у Малешин, затим Клиси, Петковцима и Дрињачи. Оштећена "алфа" је детаљно описала да је оптуженом Богдановић Дамиру прала униформе и да је у цепу од кошуље пронашла и задржала једну фотографију на којој се налазе припадници ове јединице међу којима је и неки од овде од оптужених које је она препознала. Оштећена "алфа" се добро сећа и да је оптуженом Ђурђевић Зорану морала опрати крвави нож одмах након повратка из села Скочин. Овакво понашање оптужених према оштећеној чини радњу нечовечног поступања због околности заточеништва у коме су се оне налазиле као и због околности да су оштећене "гама" и "бета" биле малолетне тј. "гама" је била стара свега 15 година а "бета" 13 година. Оне су биле слуге оптуженима и свим припадницима јединице "Симини четници" како су се оне у својим исказима изјашњавале приликом сведочења. Оштећена "алфа" је потврдила и на претресу да ју је телесно повређивао оптужени Алић са ногама на којима је имао војничке чизме и са цеви од ручног бацача тукући је по леђима док ју је телесно повређивао ударцима рукама у стомак оптужени Ђурђевић Зоран. Ову оштећену силовали су оптужени Ђурђевић Зоран, Алић Зоран и Гаврић Томислав као и сада покојни Стојановић Зоран и



368/146

други непознати припадници јединице "Симини четници" а њој су били познати по надимцима Лазић, Груја, Јазо, Савкић и Бан. На претресу одржаном 20.06.2017. године оштећена "гама" је такође изјавила да у свему остаје при ранијим исказима како у поступку истраге тако и на главном претресу у првостепеном поступку. Ова оштећена је посебно истакла да је њу њену тетку "алфу" и рођаку "бету" у Малешићу силовао ко кад је стигао како она то каже затим да су њима припадници јединице "Симини четници" па дакле тиме и овде оптужени Шевић, Ђурђевић, Алић, Богдановић, Гаврић и Ђекић изричито саопштили да морамо да слушамо шта год он нам каже ако не слушамо бићемо убијени. Што потврђује наводе оптужнице да су све радње почев од нечовечног поступања телесног повређивања, нарушавања личног достојанства до сексуалног понижавања и силовања чињене уз претњу силом и непосредном применом силе саглашавајући се са предузетим радњама једних и других и прихватајући их као своје. Исказ оштећене "гама" је сагласан у свему са исказом оштећене "алфа" у односу на радње нечовечног поступања у вези са прањем одеће и униформи свих припадника јединица "Симини четници" па и овде свих оптужених. Такође је и ова оштећена морала чистити кућу у којој су они боравили. Ван разумне сумње је изјава оштећене "гама" доказује и радњу нечовечног поступања приморавање под претњом убиства да оштећена "алфа" као и малолетне "бета" и "гама" овде свима оптуженима дакле спремају храну, перу одешу, чисте куће где су боравили и то како у Малешићу тако и у Петковцима, Клиси тако и у Дрињачи и то у једном дужем периоду. И оштећена "гама" је телесно повређивана у Машећу што је она и описала у свом исказу наводећи да је са пушком по разним деловима тела и рукама по лицу тукла овде оптужена Ђекић Драгана. Што се тиче радње силовања "гаме" и оштећене "алфа" и "бета" и оштећена "гама" је поново описала све радње како у глобалу тако и у појединостима, описујући ко је све од оптужених те радње према њима предузимао. Оштећена "гама" је потврдила и на претресу да су је силовали у Малешићу сада покојни Стојановић Зоран као и други припадници јединице "Симини четници" њој познати по именима и надимцима Жути, Рајко, Бели и Груја. Исказ ове сведокиње да разумна сумња представља доказ за радњу силовања и понижавања која су према оштећенима починили и овде оптужени Ђурђевић Зоран, Алић Зоран и Гаврић Томисла. На претресу одржаном пред овим већем 26. и 27.03.2018. године прочитани су транскрипти исказа оштећене "бета" које је дала у поступку истраге од 11.03.2010. године а и потом на главном претресу од 25.априла 2012. и 17.10.2012. године. Што се тиче исказа ове оштећене сматрам да су у потпуности потврђени сви овде наводи да су оптужени починили кривично дело ратни злочин против цивилног становништва и према овој оштећеној и то како радња нечовечног поступања тако и радњу сексуалног понижавања и радњу силовања. Другог дана по боравку у Малешићу ова оштећена стара свега 13 година морала је свим припадницима јединице "Симини четници" прати крваве униформе. Када су припадници јединице одлазили у оружане акције увек су неки припадници јединица остајали у Малешићу да пазе на оштећене, да не побегну о којој чињеници је детаљно сведочила оштећена "бета" а то потврђује и у свом исказу сведокиња Бешировић Сенија. Оштећену "бета" је у Малешићу силовао оптужени Гаврић Томислав и Алић Зоран као и сада покојни Богдановић Симо и Стојановић Зоран при чему је у више наврата оштећену телесну повређивао покојни Стојановић Зоран скидао је голу и држао на хладноћи у зимско време ван куће а потом позивао и друге припаднике јединице да ову оштећену силују што су они и чинили. Оштећена "бета" је смогла снаге да на главном претресу одржаном 25.априла 2012. године изађе

из собе за заштићене сведоке из које је сведочила и непосредно лицем у лице препозна неке од оптужених овде Алић Зорана, Гаврић Томисава за кога напомиње да је имао сметњу у говору као и сада покојног Богдановић Симу. Оштећена "бета" је потпуно доследна у свом сведочењу пред истражним судијом и на главном претресу где је идентично навела коју је све силовао у Малешкићу. Ова оштећена пред истражним судијом је навела да су је у Малешкићу силовали Богдан, Али, Симо, Зоран, Рајо, Драганим момак Сапић и Гавро а на главном претресу је сва ова лица поновила с тим што пије била сигурна да ју је Драганин момак овде оптужен Шевић Ђорђе силовао па и у односу на ово лице за ову радњу кривичног дела према овој оштећеној ова радња изостављена из оптужнице. Поштовано веће, у вези са специфичном радњом извршења кривичног дела ратног злочина против цивилног становништва из члана 142 став 1 у вези члана 22 Кривичног закона Савезне Републике Југославије у овом примеру, дозволите те да се осврнем на околности која ову специфичност чини посебно тешким за доказивање због чега је било неопходно да то суд има у виду, којим околностима по мом уверењу првостепени суд није покљонио довољно пажње. Сведочење жртва сексуалног насиља неминовно захтева храброст и снагу, заштићена сведокиња "алфа", "бета" и "гама" које су сведочиле у више наврата у овом поступку показивале су по мом дубоком уверењу и храброст и снагу и нису дозволиле да их починиоци лише људскости и поред тога што су морале поново преживљавати оно што им се догодило у Машевићу, Петковцима, Клисци или Дрињачи. За трауматичну природу злочина сексуалног насиља. Велики је ризик да жртве током сведочења пред судом буду поново трауматизоване јер сведочења изазивају болна сећања. Ово веће Апелационог суда током сведочења оштећених по мојој оцени имало је слуха да се онсег усменог сведочења скрати дозвољавајући да оштећенима постављам и сугестивна питања у којима су оштећене потврђивале тачност догађаја у којима су детаљно сведочиле како у поступку истраге тако и на главном претресу приликом доношења првобитне првостепене пресуде. Верујем да је тужилаштво на претресу у потпуности доказало да ниједна од оштећених није дала пристанак на чин силовања на ни у оним ситуацијама у којима нису то јасно истакле у свом сведочењу јер сам контекст догађаја у којем су се оне налазиле показује да су на то присиљене. Да би избегао поновно трауматизирање оштећених постављањем директних питања о непостојању пристанка при сексуалном чину које су оптужени према њима чинили овде указујем да непостојање пристанка сигурно потврђују околности у којима је почињено кривично дело. Оваква пракса у више предмета примењена је и пред Међународним кривичним судом за бившу Југославију како од стране судећем тако и од стране жалбеног већа у предмету Комарац и др. Коначно, оштећене су се дужи период налазиле заточене од стране оптужених и једне војне оружане јединице "Симини четници" и стално су биле под њиховим будним оком. Такође, желим да укажем да се сексуално насиље најчешће одвија без сведока што је и у овом конкретном случају пример ако из појма сведока искључимо оптужене који кривично дело не признају. На кривично дело ратног злочина против цивилног становништва извршено путем силовања не смеју се по мом уверењу примењивати строжији стандарди доказивања него на друге врсте кривичних дела како је то погрешно учинио првостепени суд не поклањајући веру баш ниједној од оштећених заштићених сведокиња ни за једну од радњи кривичног дела којима се оптуженом стављене на терет наводећи при том потпуно неживотне и неприхватљиве разлоге а о којима сам детаљно говорио у разлозима жалбе. Мање недоследности у исказима оштећених нису довољни нити по мом уверењу јесу такве природе да би исказе

оштећених довели у питање. Суд треба да има у виду да се овај злочин догађао у дужем временском периоду за време док су оштећене "алфа", "бета" и "гама" налазиле у заточеништву и без могућности да евентуално искуства своја бележе. Такође, суд мора имати у виду да се не може очекивати од оштећених да после протеча времена више од 20 година од догађаја баш у свим детаљима њихови искази буду сагласни. Није ни разумно очекивати да се особе које су проживеле тако трауматична искуства као што су овде то оштећене при чему су оштећене "бета" и "гама" биле малолетне сећају ситних детаља догађаја сваког појединачног елемента трауматичног редоследа. Овде се мора знати да су злочини сексуалног насиља често трајне чињенице које могу утицати и на способност жртве да се сети баш свих детаља. Ради свега изнетог уверен сам да је тужилаштво доказало да су описане радње у тачки 3 и 4 односно пресуде наведене под насловима "Догађа у Малешину" и "Догађања у Петковцима, Клиси и Дрињачи" извршене и да су ове радње у свему како је то ближе наведено у диспозитиву оптужнице починили овде оптужени Богдановић Дамир, Гаврић Томислав, Шевић Ђорђе, Алић Зоран, Ђурђевић Зоран и Ђекић Драган. Ради свега изнетог предлажем да се оптужени огласе кривим преисамањем првостепене пресуде, од стране Апелационог суда за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 у вези члана 22 Кривичног закона Савезне Републике Југославије и да се изрекну казне затвора и то како сам предложио Богдановић Дамиру казну затвора у трајању од 2 године, Гаврић Томиславу казну затвора у трајању од 10 година, Шевић Ђорђу казну затвора од 5 година, Алић Зорану казну затвора од 10 година, Ђурђевић Зорану казну затвора од 20 година и Ђекић Драгани казну затвора у трајању од 5 година. Толико. Хвала.

**Председник већа-судија известилац Синиша Важић:** Добро хвала. Ставите само у записник, заменик Тужиоца за ратне злочине образложе садржину жалбе. Прелазимо сада на образлагање одговора на жалбе, они који су дали одговоре на жалбу значи браниоци и један окривљени. Идемо редом, како су у оптужници. Прво колега Милосављевић за окривљеног Богдановића изволите.

**Адвокат Александар Милосављевић:** Остајем у свему као и до сада, предлажем да се жалба Тужиоца за ратне злочине одбије као неоснована.

**Председник већа-судија известилац Синиша Важић:** Хвала, колега Бирман за окривљеног Гаврића.

**Адвокат Милан Бирман:** Остајем у потпуности при наводима из одговора на жалбу од 21.09.2015. године и при предлогу да се жалба тужиоца одбије као неоснована. На главном претресу дана 12.06.2015. године у завршној речи изнео сам оцену доказа које је првостепени суд у потпуности прихватио и у односу на заштићене сведоке то образложио на страни од 63-67 наводећи да су исти нејасни, непрецизни и двосмислени. Осврнућу се на ово што је рекао тужилац данас на главном претресу. Он говори о мањим недоследностима, ситницама у различитости исказа заштићених сведока. Да пођем од сведока "гама". Сведок "гама" не терети окривљеног Гаврића ни за једну радњу извршења којом му тужилац оптужницом ставља на терет. Чак шта више каже он је био добар према нама. Они који га терете за радњу извршења су сведок "бета" и сведок "алфа". Мени је жао што нисмо чули сведока "гаму" овде на главном

претресу јер то непосредно онажање које суд има приликом саслушања сведока сматрам да је врло битно због те слободне оцне доказа, поклањања или непоклањања вере исказу сведока. Противио сам се саслушању сведока "тама" из чисто принципијалних разлога, зато што је она иако заштићени сведок у поновљеном поступку пред првостепеним судом показала непоштовање суда тиме што две године није хтела да дође на главни претрес. Тиме је извршила и извешан притисак на суд, на суд то није дало утицаја али по мом мишљењу то је притисак на суд. Сведок "тама" то чини и пред Апелационим судом три године пред Апелационим судом сведок "бета" извињавам се даје пеке извињавајуће разлоге зашто не може да приступи на главни претрес. Она неће да дође. Непоштује суд и поново врши притисак. Са аспекта одбране увек је драгоцено да сведок који не говори буде саслушаван више пута јер кад год даје следећи исказ контрадикторности су све веће и веће. Ја ћу вас сада указати на оне контрадикторности које сте могли да уочите приликом ова два дана када су читани ти искази. Нећу детаљисати само ћу навести страну пошто се ово снима, моћићете то да пратите без проблема. 11., говорим о сведоку "бети", 11.03.2010. године објашњава Гаврић Томислав на начин који нема везе са његовим изгледом и не спомиње ону карактеристику личности мучења. То је страна 19. Погледајте страну 24 како она објашњава шта се десило са Гаврић Томиславом. Оно што је врло битно код Гаврић Томислава јесте да је да он у Скочићу није био. То је неспорно у списима предмета, он је био на издржавању казне затвора, он је појављује у Малешићу, и у Малешић долази и бива између 10 и 15 дана, бива са овом Сенном тамо и после одлази, прелази за Републику Србију. Сведок "бета" се сада на главном претресу сећа и објашњава како је Гаврић Томислав тај који ју је силовао и у Скочићу, значи месец дана пре тога него што је Гаврић Томислав уопште дошао у Скочић и у Малешић то је иста особра, видели сте кроз она моја питања она која питам да ли сте можда у сумњи да сте погрешили, ма не каже ја сам потпуно сигурна то је та особра. Значи то је немогуће, ради се о заблуди друштва. Што се тиче сведока "алфа" она код истражног судије дана 10.03.2010. године када је пита истражни судија Гаврић Томислав да ли вас је силовао, то је страна 21 и страна 23 каже Гаврић Томислав ме није силовао, ја кажем не могу ништа о томе да кажем. Шта се дешава, долази на главни претрес, не спомиње у свом непосредном казивању уопште Гаврић Томислава и силовање и на питање тужиоца да ли вас је силовао Гаврић Томислав она каже "Да силовао ме је" и додаје "Силовао је и моју братаницу", ја је питам кроз моја питања "Зашто то нисте рекли код истражног судије", каже "Рекла сам", "Како сте рекли", па каже "Рекла сам није он унео у записник", "А како сте рекли, како је могуће да није унео у записник" транскрипте, снима се разговор, каже ја сам то рекла. Немогуће да је рекла, није рекла. Сада показује на главном претресу ту спонтаност. Па не само да говори о свом силовању јер је до тада нико никад није ни питао, сад спомиње и братаницу, то је.. (неразумљиво 38.49), тамо каже нема везе, нема веза, уопште ме Гаврић Томислав, он је каже био добар према њој. Ето то је толико. Остајем при ономе што сам рекао, мислим те разлике у исказима нису мале, нису незнатне, то су фундаменталне разлике у исказима, врло битне. Не може се на томе пресуђивати и доносити осуђујуће пресуде против било кога. Хвала.

**Председник већа-судија Синиша Важић:** Хвала. Колега Синиша Симић за окривљеног Шивића.

**Адвокат Саниша Симић:** Ја у потпуности остајем при одговору на жалбу коју сам поднео 14.09.2015. године, у односу на жалбу коју је изјавило Тужилаштво за ратне злочине. Остајем при свим наводима и при предлогу да се жалба тужиоца одбије као неоснована.

Овде би хтео посебно да истакнем само пар ствари да Вам не би узимао пуно времена, а то је да очигледно и сам тужилац не сматра да је Ђорђе Шевић учествовао у силовањима "Алфе", "Бете" и "Гаме", тако што он на страни 15. и 16. образложења жалбе прихвата ту чињеницу невиности оптуженог Шевића, јер наводи да у силовањима оштећених "Алфе", "Бете" и "Гаме" су учествовала одређена лица, при томе он испушта име Ђорђа Шевића. Према томе, према an argumentum a contrario и тужилац се слаже са тим што је изнето у пресуди првостепеног суда, која је једна образложена пресуда, а у наводима одбране који су изношени током главног претреса. Такође, ја желим само да подсетим и на чињеницу да Ђорђе Шевић ниједног тренутка у било ком исказу оштећених "Алфе", "Бете" и "Гаме" није поменут да је био у њиховом неком непосредном контакту, нити да је на било који начин према њима примењивао силу или да је не дај Боже их силом принуђавао на било шта. Такође је и неслогично да је он њих принуђивао на то да му.. **(неразумљиво 00.36.40)**, је песпорно у том кратком временском периоду када је боравио у јединици која се зове ...**(неразумљиво 00.36.32)** четници, овај је био са Ђекић Драганом па једноставно није ни логично да је неко други морао да му било шта ради, да захтева било шта од ових заштићених сведокиња. Остајем у потпуности при свим наводима које сам износио у завршној речи током овог поступка.

**Председник већа-судија Саниша Важић:** Хвала. Колегинице Бобић за окривљеног Ђурђевића.

**Адвокат Светлана Бобић:** Остајем у свему при наводима из одговора на жалбу.

**Председник већа-судија Саниша Важић:** Пардон, извињите молим Вас. Извињите моја грешка, извињавам се исправљам се колегиница Кузовић за окривљеног Гаврића, извињите моја грешка.

**Адвокат Јасминка Кузовић:** Ја бих прво рекла да у свему остајем као у свом одговору на жалбу, где сам предложила да ово веће одбије жалбу као неосновану и да потврди првостепену пресуду.

Ја бих се овом приликом само осврнула на речи тужилаштва, па прво бих напоменула да је на претресу пред овим већем сведок "Алфа" изјавила да остаје при свим до сада датим изјавама. Само бих напоменула да сведок "Алфа" у свом исказу датом током истраге која је била 10.03.2010. године, а он је био најближи догађајима из оптужнице, није помињала да је окривљени Зоран Алић тукао и силовао. Напомињем да је она тада помињала неког Зорана из Лознице. Наглашавам да Зоран Алић није из Лознице, већ из Ваљева. Касније, наводећи њега као Зорана Алића, који је наводно носио минђушу и силовао је у Петковцима. Међутим, ноторна је чињеница да Зоран Алић није боравио у Петковцима, пошто је јединицу напустио после боравка у

Малешнићу. Такође, сведок "Бета" је изјавила у свом исказу датом током истраге 11.03.2010. године, да је Зоран Алић силовао у Скочићу и да се тога добро сећа, јер је он био са њима до краја, што је демантовано ноторном чињеницом да је он напустио јединицу после боравка у Малешнићу. Такође, напоменула бих да је "Гама", сведок "Гама" изјавила на претресу пред овим већем 20.06.2017. године, цитирам: "да никада није чула да је Зоран Алић неког силовао, ниједна се није жалила на њега". Она је то током целог поступка изјављивала. Такође, овај исти исказ је дала и сведок Бећировић Сенија, која је напоменула бих само, боравила у истој кући заједно са сведоком "Бетом". Такође, сведок "Бета" је потпуно друкчије описала окривљеног Зорана Алића од онога како је он изгледао, навела је да је имао 25 година, он је тада имао 17 и рекла да су га сви звали "Али", што је демантовано чињеницом да су, значи и сведок Сенија Бећировић и остали учесници изјавили да су Зорана Алића сви живи звали "Зока, Зока Ваљевац". Ето само толико. Значи, предлажем да ово веће одбије жалбу као неосновану и потврди пресуду. Хвала.

**Председник већа-судија Сипиша Важић:** Хвала. Колегицица Бобић за окривљеног Ђурђевића.

**Адвокат Светлана Бобић:** Остајем при наводима из одговора на жалбу, а само би додала нешто. Пресудом је утврђено да препознавање окривљеног Ђурђевића од сведока "Алфа" није несумњиво. Тужилаштво у жалби то не оспорава и нема примедбе на то утврђење. Утврђење идентитета мог брањеника према пресуди је на основу његовог признања да је он Зоран из Шапца. Желим само да укажем да је, да он није то што је рекао да је Зоран из Шапца је рекао да је то извучено из контекста његовог постављања питања сведокињи у којем је он хтио њој да каже да је он Зоран и да је из Шапца, што уопште, управо супротно, што то не значи да је он тај Зоран којег она окривљује. Тако да овај, којег она помиње као извршиоца тих радњи које су предмет овог поступка. Тако да сматрам да идентитет окривљеног такође није утврђен на одговарајући начин који предвиђа закон. Поред тога, као што је колега и рекао, сматрам да контрадикторности у исказима сведока, посебно заштићеног сведока "Алфе" нису незнатне, него су од озбиљног утицаја на исход поступка, да је овим поступком након доношења пресуде резултат тог поступка је додатне нове контрадикторности и додатно указивање на то да сведок "Алфа" не може да се сматра поузданим сведоком. Поред тога, напомињем у вези догађаја у селу Скочићи. Тужилац је у вези онога догађаја када су они плесали по столовима, па овај, па кажу да је Зоран из Шапца ту био присутан. Тужилаштво је "Бета" и "Гама" кажу да није он учествовао у томе, "Алфа" каже да јесте. Тужилаштво ову контрадикторност у исказима сведока тумачи двојачко, па онда каже у оптужном акту да Ђурђевића не ставља па, не набраја међу онима који су их силовали, него да је учествовао у томе догађају тако што је претио "Алфи" да ће морати да попије његову сперму итд., а сама "Алфа" када говори о томе говори да је та особа, да је та особа која је то рекла је и силовала, тако да, тако да силовала "Бету" и "Гаму" том приликом, тако да и сам тужилац делимично поклања веру исказима, овим контрадикторним исказима у вези тога. У вези онога догађаја са ножем, указујем да на страни 15. транскрипта од 20.03.2015. године сведок "Алфа" тако стоји у транскрипту, када је говорила о томе, заустила да је сутрадан када ми је дао да перем кошуље, као почела говорити реч "кош", а онда после тога преправила се па рекла "тај нож крвав да перем" и том приликом рекла да је ударио. У погледу идентитета сведока "Алфа" смо

373/178

мало час рекли оно што смо, што сматрамо, сматрам, искористићу ову прилику да изразим најискреније жаљење због свег трагичног што се догодило свим жртвама од 1992. до 1995., али то, правда неће бити задовољена ако буде у овом поступку неко осуђен за кога то није доказано. Хвала.

**Председник већа-судија Синиша Важић:** Хвала. Ђурђевићу дођите овде. Дала овај одговор на жалбу. После иду завршне речи. Ви сте? Знам. Ви сте изјавили лично одговор на жалбу. Реците садржину Вашег одговора.

**Окривљени Зоран Ђурђевић:** Па садржина је, мог одговора је и даље да је ово монтиран поступак против мене од стране Тужиоца за ратне злочине Милана Петровића, полицијских инспектора Срђана Читаковића, Предрага Ојданића, а они су то све монтирали уз помоћ заштићеног сведока "Алфа", доставили су моје фотографије некакве старе када сам имао 18 година, црно беле, те имам и овде у предмету, вероватно сте и Ви то гледали. Нисам крив ни по једној тачки оптужнице, немам никакве везе са двадесетседам убистава, са рушењем цамије, са силовањима и са било чим што би могло да буде кривично дело. У јединици сам провео нешто врло мало времена, коју сам касније напустио из мени знаних разлога значи. Такође бих желео да кажем ја сам ову фотографију на којој сам ја и још један војник, показао и сведоку "Алфи" и сведоку "Бети", то је била исто овде. На овој фотографији "Алфа" ме није препознала паравно, рекла је да је познат лик, али да не зна ко је и не може да каже, што само доказује чињеницу да тај Зоран из Шапца кога она спомиње заправо нисам ја. Ја јесам у једном тренутку рекао да сам ја Зоран из Шапца али писам то рекао у смислу да сам ја тај Зоран из Шапца којег "Алфа" спомиње, него да сам ја Зоран из Шапца као што и јесам из Шапца.

**Председник већа-судија Синиша Важић:** Разумем.

**Окривљени Зоран Ђурђевић:** Још само да додам већи је злочин осудити невиног човека, него и сам почињен злочин. Хвала.

**Председник већа-судија Синиша Важић:** Хвала. Колега Минићу Ви сте изјавили одговор на жалбу у корист Ђекића. Изволите.

**Адвокат Горан Нинић:** Ја од почетка овог поступка имам проблем са терминологијом које тужилаштво користи, које сматрам да је незаконито. Данас смо чули да тужiocеви термини углавном за одређивање кривице су сви припадници јединице, један део и други део припадника јединице, што је, генерално ја то доживљавам као колективизацију одговорности окривљених. Противно закону. Према томе и данас смо чули како су сви припадници јединице, како су свим припадницима јединице прали веш. Није истина. Ђекић Драгани нико није прао веш ако кренемо на то. Сви окривљени саопштили да мора да слушају. Није истина, нити постоји у чињеничном опису, али је то сам начин размишљања недозвољен, јер се овде не суди јединици, овде би требали да судимо појединцима за њихова дела. Осим тога, тужилац сам наводи у својој жалби да постоје лица у оквиру утврђивања чињеница, Богдан, Рајко, Раденко, Тихи, Златко, Лазић, Груја, Јазо Сипкић итд., за које тужилац има информације, које није оптужио, између осталог јер је са некима и трговао, као са

328/146

Јеремићем, који је неспорно био тамо, а који је "Алфин" муж, који је неспорно био тамо и био би нам драгоцен можда негде у неком делу. Не, тужилаштво је трговало са тим и онда на основу ових неоптужених за које су неспорно, по исказима заштићених сведокиња, чинили нека дела, у ком обиму и како, оптужили неке друге, генералном формулацијом припадници јединице. Да ли је то неки нови облик саизвршилаштва које нам тужилаштво уводи, падам се да није, да је то супротно свему што смо ми учили до сада овај и чиме смо се бавили. Што се тиче саме Драгана евидентно и јасно је само да подсетим веће на две ствари, Драгана у то време има 16 година. Значи да ли је старија или није старија од заштићених сведокиња, јако је спорно пошто не знамо тачно колико година имају заштићене сведокиње и има 45 кила и у време када јој се ставља на терет нечовечно поступање она је рањена у обе ноге, непокретна. Имамо исказ "Бете" која каже никад ме није ударио, памрштена, рањена, болесна. Имамо изјаву "Гаме" која каже "тукла ме пушком", а уснут имамо изјаве да "Гама" шета са Трчком по Скочићу, иде на вечере итд., значи врло је живахна и врло је покретна и врло је слободна и сада њу једна девојчица од 16 година која је непокретна бије пушком, без обзира што то у самој правној конструкцији не даје дело, не оставља теже последице итд., све оно о чему, већу не треба да предочавам, не даје део злостављања у смислу ратног злочина. Па ни сам покушај тако говори о истинитости исказа заштићених сведокиња. Право да Вам кажем, тамо су се сигурно дешавале страшне ствари, али заштићене сведокиње су показале огромну количину оправдане мржње претпостављам, тако да у смислу објективности њиховог исказа сигуран сам да није. Могу да разумем, али са друге стране и веће мора да разуме шта је од тога истина и шта је реално могло да се догоди. Значи ван сваког разума, што каже, мало пре рече, ван разумне сумње тужилац, да може да се догоди таква ситуација у којој је описивала сведок "Гама", мучење од стране Драгана Ђекић. Уосталом девојке Драгана и нема, јер она после тога рањена одлази, не иде даље у Клису итд., тако да нећу у том делу нешто ширити причу. У сваком случају, сматрам да у односу на Драгану Ђекић је евидентно да нити је икога силовала, ако се узме, нити је икоме, нити је ико прао веш, нити је ико спремао храну, нити је икога малтретирала, чак имамо исказ и сведокиње Сеније Ђекић у коме каже да је Драгана била са њом у кући када је она штитила када долази итд., да тај део не наводим. Према томе шта је проблем, видите да нема Драгана у истрази у транскрипту у коме сте читали. Она тад није, она не пристаје на договор са тужилашвом да окриви ове људе и долази на оптужницу. Према томе у овом предмету стоји много трговине са сведоцима, са окривљенима и свим осталим и Ви сте доведени у ситуацију да сада одлучите ко је ту реално крив, а ко је реално доведен да би их било ту довољно колико треба да их има. Сматрам да за окривљену Ђекић Драгану не постоји ниједан чињенични валидан чињенични доказ који указује да је починила било шта од овога што је наведено у оптужници. Да се вратим само, узеоћу још једно 2 минута, у вези са накитом. Тај накит постоје три изјаве наводне власнице накита. Одакле је накит. **(неразумљиво 00.21.16)** у свим тим пресудама. А истина је да је спаљено и побијено српско село ту у околини и да је она затечена на путу и претресена и зато се ту налази тај крст и један и други, без да одредим било кога у смислу вероисповести и воље итд., одакле се налази тај накит и онда тужилаштво говори о емотивној вези сведока "Гаме" са тим накитом и да ли је одузимање тог накита законито и да ли представља ратни злочин. То је лицемерно, посебно за нас који писмо ни испитали тај злочин села поред, али то је нека друга прича. Толико.



376/146

**Председник већа-судија Синиша Важић:** Хвала. Ставите испод тога.

**Суд доноси**

### РЕШЕЊЕ

**ДОКАЗНИ ПОСТУПАК ЈЕ ДОВРШЕН.**

### РЕЧ СТРАЖАКА

Сада идемо оним класичним редом. Оно што сте, вероватно сви мислили. Држимо се једноставно слова ЗКП-а. Тужиоче у једној реченици.

**Тужилац за ратне злочине Милан Петровић:** Осврнуо бих се само пар реченица. Прво на, одговорио бих браниоцу оптуженог Гаврић Томислава, господину Бирману, да сведокиња "Алфа" помињујући на главном претрессу оптуженог Гаврић Томислава да је њу силовао као и њену братаницу, није тада објаснила суду да је то говорила и истражном судији само није забележено, него је рекла није ме за њих нико питао, пошто је истражни судија питао појединачно, јел један, јел други, јел трећи, пети, десети и то. Дакле, нисам изјавила јер ме нико није питао, тако да то мало даје другачији смисао од онога изјавила па није забележено. Што се тиче браниоца оптуженог Шевић Ђорђа који каже да тужилац у жалби није више помињао оптуженог Шевић Ђорђа да је извршилац кривичног дела силовања, па ни "Алфе", ни "Бете" ни "Гаме", није реч то о жалби, него ова радња, овом оптуженом није стављена ни у оптужници. Зато је није било ни у жалби. Толико.

**Председник већа-судија Синиша Важић:** Хвала. Пуномоћник оштећеног, колегиница Кљајић. Имате право да се изјасните у погледу завршне речи односно доказног поступка, имовинско-правног захтева, знате и сами.

**Адвокат Марина Кљајић:** Као пуномоћник оштећених ја сам се изјашњавала два пута у завршним речима. Остала бих при свим тим наводима, придружујем се данашњим наводима Тужиоца за ратне злочине јер такође сматрам да је оно што се прецизираном оптужницом ставља окривљенима на терет, доказано. Ми се овде вртимо око исказа заштићених сведока. Вама је првостепени суд пребацио могу рећи врућ кромпир у руке јер је по мом мишљењу доносио првостепену пресуду у поновљеном поступку кренуо линијом мањег отпора. Добио је једну укидајућу пресуду и указао је на низ недостатака и одлучио једноставно да каже, е па они који су нашли мане нашој пресуди, нека изволе сами одлучивати. Јако је тешко оцењивати исказе заштићених сведока које су жртве силовања. Треба имати у виду оно што желим да истакнем да су то сведоци који су сведочили више пута, да су то жене које нису по свом образовању биле на оном нивоу да би могле у сваком тренутку да схвате значај онога што говоре, на начин како то правници тумаче. Да су то жене које су за почетак имале језичку баријеру. Да на постављена питања кажу не разумем. И одговарају на начин који се може тумачити и овако и онако. Имали смо прилике овде да поготово сада да се уверимо док су се читали искази сведока "Бете" да је одбрана ишла линијом да се од тих сведока тражи да хируршком прецизношћу одговарају на поједина питања, да се

377/46

сећају најситнијих детаља и ако то не би биле у стању, да се њихови искази предочавају суду као искази који су дати само са циљем да се неки људи осуде, да се терете, без икаквог основа и разлога. Приликом оцене њихових исказа ја вас молим имајте у виду то што су биле, колико су имале година, колико је то трајало и колико се то понављало. Пођите од онога колико би неко могао да се сети свега у тим условима, имајући толики протек времена. Оно на шта желим посебно да се осврнем, желим да се осврнем овде на један детаљ, то је оно што смо указивали однос одбране Ђекић Драгане, право је одбране да наравно постави њу онако како сматра да је најбоље. Павођење тог накита и психолошког односа заштићене сведоке према њему. Полази се од претпоставке да је накит дошао на неки чудан начин, каже, није се узимало у обзир да постоји ту спаљено село и жртве и наводи се да је евидентно да је она затечена крај пута. Како је утврђено то сведентно да је она затечена крај пута. Само на један начин. То је изјавила оптужена. Према томе, ако постоји само навод оптужене, ту ми немамо евидентно утврђену чињеницу, него навод оптужене, а она има право да се брани на начин на који хоће. Тај начин потцењивања оштећених који је био, то је мој утисак, сведентан, због њихових етничке припадности, и дисквалификавање њихових сведочења, само зато што су ромкиње, што су необразоване, што су просиле, мислим да је оно што ви као суд не смете узети у обзир, него да морате да цените управо способност сведока које су преживеле шта су преживеле, да суду то испричају и понове. Наравно, предлажем као и тужилац да уважите жалбу тужиоца и да преиначите пресуду на начин да окривљене огласите кривим и осудите на казне затвора које је и тужилац предложио. Хвала.

**Адвокат Александар Милосављевић:** Богдановићу се ставља на терет оптужницом коју смо толико дуго гледали пред собом да је за почетак одузео слободу кретања и шта даље иде уз то. Наводи се, а при том, неспорно је утврђено да је Богдановић у јединицу дошао од прилике месец дана након тренутка када су између осталог и заштићене сведокиње дошле у Малешин. Такође му се ставља на терет да се сагласио са издатим наредбама других припадника јединице и како то већ тужилац каже у оптужници, приморао их да спремају храну, чисте и тако даље. Прва ствар о којој би требало размислити он није дошао у некакву дружину која се бави скупљањем лептира па се сагласио са нечим или не. Он је дошао у војну јединицу, која има своја строга правила и по логици ствари та правила се односе између осталог и на њега. Дакле, врло је дискутабилно да ли је могао да изрази било какву сагласност са било чим што раде други припадници јединице. Од конкретних радњи њему се ставља на терет да је приморао сведока "Алфу" да пере одећу. То по мом мишљењу тужилац није успео да докаже из простог разлога што је сведок "Алфа" сведок као што су и описале колеге малопре, а и током целог поступка, али да не улазим предубоко у то, довољна чињеница је да је сведок "Алфа" толике месеце и толике године сачувао једну једину фотографију коју је наводно одузео из цена кошуље Дамирове, а да при том исту ту фотографију као што сте и видели, односно ви нисте, али првостепено веће јесте, та иста фотографија која је Дамирова, она је донета овде. Значи врло је сумњиво да је то та фотографија и врло је сумњив начин на који је сведок уопште дошао у посед те фотографије. Нечовечно поступање које је стављено Дамиру Богдановићу на терет у смислу бланкетне норме у виду Женевске конвенције и њеног допунског протокола, је дефинисано са више пресуда између осталог и суда за бившу Југославију као намерно дело, којим се наноси тешка друштвена или телесна патња, која представља озбиљан настргај на људско достојанство. Ја се питам да ли је чак и да је неспорно утврђено

378/146

Дамирово понашање у виду захтева ка сведоку "Алфи" да му опере кошуљу, чак и да јесте, а ја мислим да није, да ли је та радња нешто што се може подвести под овако дефинисано нечовечно понашање и да ли је то у ствари нечовечно понашање у смислу у коме се говори. Скренуо бих суду пажњу и на још једну чињеницу коју сам описивао и у завршним речима и у жалби коју сам изјавио, а то је да је неспорно утврђено управо њиховим сведочњима поред тога да није никада ниједну од сведокиња на било који начин малтретирао и то да је на крају рата мотивација се разликује, како је описују сведоци, али је неспорно утврђено да је својим понашањем заштитио и једну и другу и трешу од евентуалног лишења живота. Сматрам да имате обавезу да потврдите првостепену пресуду у облику који је донета и због чега смо данас овде. Хвала.

**Адвокат Милан Бирман:** Ја нећу полемисати са колегом тужиоцем, имате транскрипте разговора у нејавном делу седнице ви ћете то детаљно утврдити шта је како речено на ком записнику. Ја бих нешто само да кажем у вези речи пуномоћника оштећених. Рече заштићене сведокиње су необразоване па нису могле да схвате значај свога сведочења. Ја вам гарантујем да човек не мора да зна ни да чита ни да пише, а камоли да има пеки већи степен образовања, треба само да буде искрен, поштен и да поштено говори о догађају који се догодио. То је сведок коме ће суд сигурно поклонити веру без обзира што нема никакво образовање. Хвала.

**Председник већа-судија Симиша Важић:** Хвала. Колега Симић.

**Адвокат Симиша Симић:** Мени је драго да тужилац се слаже самном да у односу на Шевића поготово што се тиче односа према заштићеним сведокињама "Алфа", "Бета" и "Гама", делим исто мишљење да нема не само доказа него ни индиција да је на било који начин учествовао у њиховом неком малтретирању и тако даље. Што се тиче кривице, ја истичем да кривица и уопште кривична одговорност, значи она је лична, мора да буде доказана, било директним доказима, било неким индицијама којима се утврђује неки контролни доказ или контролне чињенице. Овде не постоји ниједан једини доказ да је Ђорђе Шевић током свог краткотрајног боравка у јединици цивилни четници предузео или урадио било шта што се противи моралу, закону, понашањима према цивилима, према рагним заробљеницима, према било коме. Према томе, ја тражим и предлажем да се Шевић Ђорђе да се потврди односно ова његова ослобађајућа пресуда. То што је он припадник био то не значи ништа овде, јер припадност сама тој јединици не представља радњу извршења кривичног дела, а то овде једино се и практично ставља пјему на терет и ја не видим ниједан конкретан други догађај да је он учествовао. Хвала.

**Председник већа-судија Симиша Важић:** Хвала. Колегинице Кузовић.

**Адвокат Јасминка Кузовић:** Ја бих само кратко се осврнула и рекла бих да то што су сведокиње "Алфа" и "Бета" драстично мењале своје исказе током целог овог поступка, доводи у питање поузданост таквих исказа и кредибилитет таквих сведока и да не постоји сагласност са осталим изведеним доказима већ значајна противречност. Предлажем због свега наведеног да суд потврди првостепену пресуду и одбије жалбу тужилаштва. Хвала.

379/146

**Председник већа-судија Синиша Важић:** Хвала. Колегинице Бобић.

**Адвокат Светлана Бобић:** Да не бих понављала речи колега са којима се апсолутно слажем са свим што су колеге изнеле, ја само хоћу да приметим да ова пресуда није могла бити, да ово веће није нашло простора да преиначи постојећу пресуду без отварања претреса. Са изведеним доказима након поновног отварања претреса само се додатно урушио кредибилитет сведока "Алфе", парочито, а и осталих, тако да сматрам да нема простора сем да се ова побијана пресуда потврди. Хвала.

**Председник већа-судија Синиша Важић:** Хвала. Колега Нишићу.

**Адвокат Горан Нишић:** Искрено нисам очекивао да ће поред одбране окривљене Ђекићке морати да браним и самог себе од оптужбе да сам расиста. Можете да утврдите да током целог поступка сам са великим поштовањем и према заштићеним сведокињама и према психовој патњи без обзира на начин сведочења исказивао један респект. То што ми сада каже заступница оптужених из ове најевропскије организације, мене то дубоко вређа. Хоћу само да појасним. Ја сам, није се водио посебан поступак, ја сам првостепеном суду доставио списак жргава из суседног села. Ја сам доставио и писам ја нешто је и заштићени сведок потврдила да је претресена поред пута. Не слажемо се у локацији, поред ког пута и где тачно. Али поред пута. Према томе, ја ништа од овога нисам измислио нити сам покушао чак ни па крај памети ми није било то, то није верска карактеристика да ли је неко негде био и да ли је неко нешто радио. Тако да сам онако што кажу сад сам апсолутно затечен том квалификацијом. Што се тиче жалбе и окривљене Ђекић Драгане, сматрам да је неспорно да чак ићи ћу по оном колеге Милосављевића, чак и да су ове ствари, ако се негде поверила вера сведоку "Тами" да је неко приликом неког сусрета ударио пушком или било шта, то је још увек далеко од квалификације која је неопходна у ствари за квалификовање како то Женска конвенција и допунски протокол налажу. Тако да што се тога тиче ја немам никакву дилему и сматрам да ће веће правилно ценити то, мада сам искрено избачен мало из контекста овом квалификацијом да се због тога што се ради о Ромкињама, не видим ниједан разлог. Не мислим да је то тако. Хвала.

**Председник већа-судија Синиша Важић:** Хвала. Изјашњење окривљених. Богдановићу дођите овде. Имате право па реч странака. Да ли се слажете са опим што је рекао ваш бранилац, имате ли нешто да додате мимо оног што сте већ рекли, да не понављамо. Изволите.

**Окривљени Дамир Богдановић:** Слажем се са речима мог браниоца и ја бих рекао да остајем при завршној речи коју сам изнео у поновљеном првостепеном поступку. И додао бих овде само што се тиче тужиоца, ви сте ме ту неке ствари као да сам се ја сложио са осталима да оне одржавају хигијену или шта ја знам, то није тачно, нити ме је ко ишта питао, нити сам се ја и са ким служио. Ја сам дошао 17. августа у јединицу 36 дана после догађаја у селу Скочић. То се већ све издељавало и све је у неку рутину прешло. Ја сам ту био неки спољни играч. Нисам могао да утичем на ишта. То је то. Што се тиче прања посуђа и фотографије сведокиња "Алфа" лаже...

**Председник већа-судија Срниша Важић:** То сте већ говорили да не понављамо. Нема потребе. Просто нема потребе јер сте већ се изјашњавали на ту околност.

**Окривљени Дамир Богдановић:** Хтео бих само једну ствар да кажем, ја сам овде на жалост, мене је овај суд кад кажем овај суд, не мислим на Апелациони суд, него на специјални суд, на то веће, научио једну ствар, а то је да ако се икада поново деси да будем у истој ситуацији, у којој сам био онда, када сам спасао животе те, кад нисам дозволио да их убију, никада више тако нешто нећу урадити, него ћу као и сви остали окрепути главу и нећу завршити на суду. Знате. Мени је 9 година живот упропашћен и мени и мојој породици. Зато што сам био човек, што сам мислио да тако треба. Овај суд ме је научио да тако не треба. На жалост.

**Председник већа-судија Срниша Важић:** Добро. Хвала. Можете да се вратите.

**Окривљени Дамир Богдановић:** Хвала што сте ме саслушали.

**Председник већа-судија Срниша Важић:** Шевићу. Исто је питање и за вас. Да ли се слажете са оним што је рекао ваш бранилац? Имате ли још нешто да додате мимо оног што сте већ рекли. Изволите.

**Окривљени Ђорђе Шевић:** Не. Немам ништа. То је то.

**Председник већа-судија Срниша Важић:** Слажете се са оним што је рекао ваш бранилац?

**Окривљени Ђорђе Шевић:** Са свим што је рекао бранилац.

**Председник већа-судија Срниша Важић:** Хвала. Можете да идете. Ђурђевићу. Уђите. Морате да станете овде. Не могу ја да говорим уместо вас.

**Окривљени Зоран Ђурђевић:** Немам ништа да додам и да кажем. Биће онако како бити мора и то је то.

**Председник већа-судија Срниша Важић:** У реду. Хвала. Можете да се вратите. Ђекић.

**Окривљена Драгана Ђекић:** Немам ништа да додам. У свему остајем при ставу мог адвоката.

**Председник већа-судија Срниша Важић:** Хвала лепо. Можете да се вратите. Да ли се још ико јавља за реч? Има ли још неко нешто да примети? Нема.

Како се више нико не јавља за реч, то председник већа објављује да је претрес завршен.

381/146

Суд доноси

**РЕШЕЊЕ**

Одлука ће странкама бити достављена у писаном отправку, преко другостепеног суда.

Записничар

Председник већа-судија